

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

26. září 2018*

Obsah

I.	Právní rámec	3
II.	Skutečnosti předcházející sporu a sporné rozhodnutí	4
III.	Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek	6
IV.	Návrhová žádání účastnic v řízení o kasačním opravném prostředku	6
V.	Ke kasačnímu opravnému prostředku	7
A.	K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z nedostatečného přezkumu ze strany Tribunálu	7
1.	K první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku	7
a)	Argumentace účastnic řízení	7
b)	Závěry Soudního dvora	9
2.	Ke druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku	10
a)	Argumentace účastnic řízení	10
b)	Závěry Soudního dvora	11
3.	K třetí části prvního důvodu kasačního opravného prostředku	12
a)	Argumentace účastnic řízení	12
b)	Závěry Soudního dvora	13
4.	K čtvrté části prvního důvodu kasačního opravného prostředku	13
a)	Argumentace účastnic řízení	13
b)	Závěry Soudního dvora	15

* Jednací jazyk: angličtina.

1) K první výtce	15
2) K druhé výtce	16
5. K páté části prvního důvodu kasačního opravného prostředku	17
a) Argumentace účastnic řízení	17
b) Závěry Soudního dvora	17
6. Závěr k prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku	18
B. K druhému důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z nesprávného použití článku 101 SFEU	18
1. K první části druhého důvodu kasačního opravného prostředku	18
a) Argumentace účastnic řízení	18
b) Závěry Soudního dvora	19
2. K druhé části druhého důvodu kasačního opravného prostředku	21
a) Argumentace účastnic řízení	23
b) Závěry Soudního dvora	22
3. K třetí části druhého důvodu kasačního opravného prostředku	23
a) Argumentace účastnic řízení	23
b) Závěry Soudního dvora	23
C. K třetímu důvodu kasačního opravného prostředku, který se týká pokuty uložené navrhovatelce, a k první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku v rozsahu, v němž vychází z porušení pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci	25
1. Argumentace účastnic řízení	25
2. Závěry Soudního dvora	26
VI. K částečnému zrušení napadeného rozsudku	29
VII. Ke sporu v prvním stupni	29
VIII. K nákladům řízení	30

„Kasační opravný prostředek – Kartelové dohody – Evropský trh s čipy pro inteligentní karty – Síť dvoustranných kontaktů – Výměna citlivých obchodních informací – Zpochybnění pravosti důkazů – Právo na obhajobu – Omezení hospodářské soutěže ‚z hlediska účelu‘ – Jediné a trvajících protiprávní jednání – Soudní přezkum – Pravomoc soudního přezkumu v plné jurisdikci – Rozsah – Výpočet výše pokuty“

Ve věci C-99/17 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 24. února 2017,

Infineon Technologies AG, se sídlem v Neubibergu (Německo), zastoupená M. Dreher, T. Lübbigem a M. Klusmannem, Rechtsanwälte,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“),

další účastnice řízení:

Evropská komise, zastoupená A. Biolanem, A. Dawesem a J. Norris-Usher, jako zmocněnci,

žalovaná v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení T. von Danwitz, předseda senátu, C. Vajda, E. Juhász, K. Jürimäe (zpravodajka) a C. Lycourgos, soudci,

generální advokát: M. Wathelet,

vedoucí soudní kanceláře: L. Hewlett, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 28. února 2018,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 12. dubna 2018,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Svým kasačním opravným prostředkem se společnost Infineon Technologies AG domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 15. prosince 2016, Infineon Technologies v. Komise (T-758/14, nezveřejněný, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2016:737), kterým Tribunál zamítl její žalobu znějící primárně na zrušení rozhodnutí Komise C(2014) 6250 final ze dne 3. září 2014 v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP (věc AT.39574 – Čipy pro inteligentní karty) (dále jen „sporné rozhodnutí“), a podpůrně na snížení částky pokuty, která jí byla uložena.

I. Právní rámec

- 2 Článek 23 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích [101] a [102 SFEU] (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1) v odstavci 2 a 3 stanoví:

„2. Komise může rozhodnutím uložit podnikům a sdružením podniků pokuty, pokud úmyslně nebo z nedbalosti:

- a) se dopouštějí jednání v rozporu s články [101] nebo [102 SFEU] nebo

[...]

3. Při stanovování výše pokuty se přihlíží k závažnosti a k délce trvání protiprávního jednání.“

3 Článek 31 tohoto nařízení stanoví:

„Soudní dvůr má neomezenou příslušnost přezkoumávat rozhodnutí, kterými Komise stanovila pokutu nebo penále. Může uloženou pokutu nebo penále zrušit, snížit nebo zvýšit.“

4 Pokud jde o výpočet pokut, body 20 až 23 pokynů pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení (ES) č. 1/2003 (Úř. věst. 2006, C 210, s. 2, dále jen „pokyny z roku 2006“), uvádějí:

„20. Vyhodnocení závažnosti se provede individuálně pro každý typ protiprávního jednání a přihlédne se přitom ke všem důležitým okolnostem případu.

21. Podíl tržeb, k němuž se bude přihlížet, se obvykle bude nacházet na stupnici do 30 %.

22. Při rozhodování o tom, zda by se podíl tržeb, k němuž se bude v daném případě přihlížet, měl nacházet ve spodní nebo horní části této stupnice, vezme Komise v úvahu určitý počet ukazatelů, například povahu protiprávního jednání, kumulovaný podíl všech stran na trhu, zeměpisný rozsah protiprávního jednání, implementování či neimplementování protiprávního jednání.

23. Mezi nejzávažnější omezení hospodářské soutěže patří horizontální dohody [...] o stanovení cen, rozdělení trhů a omezení produkce, které jsou obvykle tajné. Politika hospodářské soutěže je musí přísně trestat. Podíl hodnoty tržeb z prodeje, k němuž se u takového protiprávního jednání přihlíží, se proto bude většinou nacházet v horní části stupnice.“

II. Skutečnosti předcházející sporu a sporné rozhodnutí

5 Skutečnosti předcházející sporu a podstatné skutečnosti sporného rozhodnutí, jak vyplývají z bodů 1 až 40 napadeného rozsudku, lze pro potřeby projednávané věci shrnout následovně.

6 Komisi dne 22. dubna 2008 informovala o existenci kartelové dohody v odvětví čipů pro inteligentní karty společnost Renesas Technology Corp. a její dceřiné společnosti (dále jen „Renesas“), které požádaly o ochranu před pokutami na základě oznámení Komise o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů (Úř. věst. 2006, C 298, s. 17, dále jen „oznámení o spolupráci“). Poté, co Komise provedla neohlášené kontroly v prostorách několika společností tohoto odvětví, a poté, co jim zaslala žádosti o informace, zahájila dne 28. března 2011 řízení v souladu s čl. 11 odst. 6 nařízení č. 1/2003 zaprvé proti společnostem Koninklijke Philips NV a Philips France SAS (dále společně jen „Philips“), zadruhé proti společnosti Renesas a zatřetí proti společnosti Samsung Electronics CO. Ltd a společnosti Samsung Semiconductor Europe GmbH (dále společně jen „Samsung“).

7 V dubnu 2011 zahájila Komise jednání o narovnání ve smyslu článku 10a nařízení Komise (ES) č. 773/2004 ze dne 7. dubna 2004 o vedení řízení Komise podle článků [101] a [102 SFEU] (Úř. věst. 2004, L 123, s. 18; Zvl. vyd. 08/03, s. 81) se společnostmi Renesas, Samsung a Philips. Tato jednání byla přerušena v říjnu 2012.

8 Dne 18. dubna 2013 zaslala Komise oznámení námitek společnostem Renesas, Hitachi Ltd, Mitsubishi Electric Corp., Samsung, navrhovatelce a společnosti Philips. Ve svých vyjádřeních k oznámení námitek zpochybnila navrhovatelka a společnost Philips pravost některých dokumentů předložených společností Samsung po jednání o narovnání. Samsung na tato vyjádření odpověděla a poskytla Komisi další dokumenty. Otázka pravosti těchto dokumentů byla kromě toho řešena ve dvou popisech skutkových okolností, které přijala Komise ve dnech 9. října 2013 a 25. července 2014.

9 Jednání se konalo dne 20. listopadu 2013.

- 10 Dne 3. září 2014 přijala Komise sporné rozhodnutí.
- 11 Komise v tomto rozhodnutí konstatovala, že čtyři podniky, a sice navrhovatelka, Philips, Renesas a Samsung, se účastnily jediného a trvajícího protiprávního jednání v rozporu s čl. 101 odst. 1 SFEU a s článkem 53 Dohody o Evropském hospodářském prostoru, ze dne 2. května 1992 (Úř. věst. 1994, L 1, s. 3; Zvl. vyd. 11/52, s. 3) (dále jen „dohoda o EHP“) v odvětví čipů pro inteligentní karty v Evropském hospodářském prostoru (EHP)(dále jen „dotčené protiprávní jednání“). Toto protiprávní jednání, ke kterému docházelo v období od 24. září 2003 do 8. září 2005, se týkalo čipů pro inteligentní karty.
- 12 Trh s čipy pro inteligentní karty zahrnoval dva segmenty, a sice trh s čipy pro SIM karty využívané především pro mobilní telefony (dále jen „čipy pro SIM karty“) a trh s čipy pro jiné než SIM karty využívané pro banku, bezpečnost a identifikaci (dále jen „čipy pro jiné karty“). V době dotčeného protiprávního jednání se tento trh vyznačoval trvalým poklesem cen; tlakem na ceny, který vyvíjeli hlavní zákazníci na výrobce čipových karet a nerovnováhou nabídky ve vztahu k poptávce, která vyplývala ze zvýšení poptávky a neustálého a rychlého technologického vývoje; jakož i strukturou smluvních jednání se zákazníky.
- 13 Komise měla za to, pokud jde o základní znaky dotčeného protiprávního jednání, že sankcionovaný kartel spočíval v řadě dvoustranných kontaktů, ke kterým mezi adresáty sporného rozhodnutí docházelo v letech 2003 a 2004 každý týden. Podle Komise koordinovali účastníci protiprávního jednání svou cenovou politiku v oblasti čipů pro inteligentní karty prostřednictvím kontaktů týkajících se stanovování cen, zejména konkrétních cen navrhovaných hlavním zákazníkům, minimálních cen a orientačních cen, sdílením stanovisek o vývoji cen pro nadcházející pololetí a záměrech v oblasti stanovování cen, ale rovněž o výrobní kapacitě a jejím využívání, budoucím jednání na trhu, jakož i sjednávání smluv se společnými zákazníky. Kalendář koluzivních kontaktů, jejichž seznam je zahrnut v tabulce č. 4 sporného rozhodnutí, sledoval kalendář hospodářského cyklu. Komise konstatovala, že mezi těmito dvoustrannými kontakty existuje vazba z důvodu jejich účelu a dat. Při příležitosti uvedených dvoustranných kontaktů podniky někdy otevřeně zmiňovaly, že jsou vedeny další dvoustranné kontakty mezi účastníky dotčeného protiprávního jednání a že shromážděné informace byly předány konkurentům.
- 14 Komise kvalifikovala dotčené protiprávní jednání jako jediné a trvající protiprávní jednání. Koluzivní kontakty byly totiž propojené a doplňovaly se. Svým vzájemným působením přispěly k uskutečnění všech protisoutěžních účinků v rámci celkového plánu, který měl jediný cíl. Podle názoru Komise společnosti Samsung, Renesas a Philips věděly o protiprávním jednání v plném rozsahu. Naproti tomu navrhovatelka nese podle Komise odpovědnost za toto protiprávní jednání pouze v rozsahu, v němž se účastnila koluzivních jednání se společnostmi Samsung a Renesas, jelikož neexistují důkazy, že byla v kontaktu se společností Philips nebo že měla subjektivní dojem, že se účastní celého dotčeného protiprávního jednání.
- 15 Konečně měla Komise za to, že jednání dotčených podniků mělo za cíl omezit hospodářskou soutěž uvnitř Evropské unie a mělo značný dopad na obchod členských států se smluvními stranami Dohody o EHP.
- 16 Pro účely výpočtu pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 nařízení č. 1/2003 a pokynů pro výpočet pokut z roku 2006 Komise upřesnila, že dotčené protiprávní jednání bylo spácháno úmyslně. Pro výpočet základní částky použila Komise ukazatel pro roční podíl tržeb spočívající na skutečném podílu tržeb za výrobky dotčené kartelovou dohodou, kterých dosáhly podniky během měsíců jejich aktivní účasti na dotčeném protiprávním jednání. Komise použila koeficient závažnosti dotčeného protiprávního jednání ve výši 16 %. Pokud jde o dobu trvání tohoto protiprávního jednání, Komise přihlédla k době trvání 11 měsíců a 14 dnů u společnosti Philips, 18 měsíců a 7 dnů u navrhovatelky, 23 měsíců a 2 dny u společnosti Renesas a 23 měsíců a 15 dnů u společnosti Samsung. Komise použila koeficient ve výši 16 % z podílu tržeb na základě dodatečné částky.

- 17 Z titulu polehčujících okolností přiznala Komise navrhovatelce 20% snížení částky pokuty vzhledem k tomu, že tato společnost byla odpovědná za dotčené protiprávní jednání pouze v rozsahu, v němž se účastnila koluzivních ujednání se společnostmi Samsung a Renesas, a nikoli se společností Philips. Na základě oznámení o spolupráci přiznala Komise ochranu před pokutami společnosti Renesas a 30% snížení výše pokuty společnosti Samsung.
- 18 V článku 1 sporného rozhodnutí Komise konstatovala, že následující podniky se účastnily jediného a trvajících protiprávního jednání v rozporu s čl. 101 odst. 1 SFEU a s článkem 53 Dohody o EHP v odvětví čipů pro inteligentní karty v EHP:
- navrhovatelka od 24. září 2003 do 31. března 2005 „z důvodu její koordinace se společnostmi Samsung a Renesas“ [čl. 1 písm. a)];
 - společnost Philips od 26. září 2003 do 9. září 2004 [čl. 1 písm. b)];
 - společnost Renesas od 7. října 2003 do 8. září 2005 [čl. 1 písm. c)] a
 - společnost Samsung od 24. září 2003 do 8. září 2005 [čl. 1 písm. d)].
- 19 V článku 2 tohoto rozhodnutí uložila Komise pokuty ve výši 82 784 000 eur navrhovatelce [čl. 2 písm. a)], 20 148 000 eur společnosti Philips [čl. 2 písm. b)], 0 eur společnosti Renesas [čl. 2 písm. c)], a 35 116 000 eur společnosti Samsung [čl. 2 písm. d)].

III. Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

- 20 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 13. listopadu 2014 podala navrhovatelka žalobu znějící primárně na zrušení sporného rozhodnutí v rozsahu, v němž se jí týká, a podpůrně na snížení pokuty, která jí byla uložena.
- 21 Na podporu své žaloby uplatnila navrhovatelka šest žalobních důvodů. První dva žalobní důvody se týkaly dodržování práva na obhajobu a zásady řádné správy. Třetí žalobní důvod vycházel z porušení čl. 101 odst. 1 SFEU. Čtvrtý žalobní důvod, uplatněný podpůrně, vycházel z nesprávného použití pojmu „jediné a trvajících protiprávní jednání“. Pátý a šestý žalobní důvod se týkal pokuty.
- 22 Napadeným rozsudkem Tribunál zamítl tyto žalobní důvody, a tudíž žalobu navrhovatelky v plném rozsahu.

IV. Návrhová žádání účastnic v řízení o kasačním opravném prostředku

- 23 Navrhovatelka ve svém kasačním opravném prostředku navrhuje, aby Soudní dvůr:
- napadený rozsudek zrušil;
 - zrušil sporné rozhodnutí v rozsahu, v němž se jí dotýká;
 - podpůrně snížil pokutu ve výši 82 874 000 eur, která jí byla uložena sporným rozhodnutím, na přiměřenou výši;
 - podpůrně vrátil věc Tribunálu k novému přezkumu a
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

24 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zamítl kasační opravný prostředek;
- podpůrně zamítl návrh na snížení částky pokuty uložené navrhovatelce a
- uložil navrhovatelce náhradu nákladů řízení.

V. Ke kasačnímu opravnému prostředku

25 Na podporu svého kasačního opravného prostředku vznáší navrhovatelka tři důvody kasačního opravného prostředku.

A. K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z nedostatečného přezkumu ze strany Tribunálu

26 První důvod kasačního opravného prostředku navrhovatelky se skládá z pěti částí.

1. K první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku

a) Argumentace účastnic řízení

- 27 První částí prvního důvodu kasačního opravného prostředku, která se týká zejména bodu 160 napadeného rozsudku, navrhovatelka Tribunálu vytýká, že z jedenácti údajných protiprávních kontaktů, ke kterým došlo mezi ní a společností Samsung nebo Renesas a jejichž existence byla Komisí konstatována, přezkoumal pouze pět, ačkoliv navrhovatelka každý z těchto kontaktů zpochybnila. Tento neúplný a selektivní soudní přezkum ve sporném rozhodnutí je podle navrhovatelky v rozporu s článkem 263 SFEU a vedl podle jejího názoru k nedostatečnému přezkumu částky pokuty. Navrhovatelka má za to, že z důvodu protiprávnosti posouzení Komise týkajících se jednoho nebo více zpochybněných kontaktů měly být odpovídající závěry Komise ve sporném rozhodnutí zrušeny.
- 28 Tribunál podle navrhovatelky rovněž porušil povinnost uvést odůvodnění stanovenou v článku 36 statutu Soudního dvora Evropské unie. Tribunál podle jejího názoru zejména neposkytl dostatečné odůvodnění pro svůj přístup uvedený v bodě 160 napadeného rozsudku a pro volbu pěti kontrolovaných kontaktů.
- 29 Takový selektivní přezkum neumožnil podle názoru navrhovatelky Tribunálu, aby provedl úplné posouzení závažnosti tvrzeného protiprávního jednání a dostatečně přezkoumal částku uložené pokuty. Tribunál podle názoru navrhovatelky nedostatečně odpověděl na její argumenty týkající se pokuty, jak vyplývá z třetího důvodu kasačního opravného prostředku. Zejména proto, že její účast na protiprávním jednání byla omezena na pět kontaktů, jejichž existence byla prokázána, nemohl Tribunál podle jejího názoru potvrdit částku pokuty, kterou jí uložila Komise.
- 30 Pokud jde o nepřezkoumané kontakty, Tribunál podle názoru navrhovatelky pouze odkázal, a to zejména v bodě 153 napadeného rozsudku, na návrhová žádání Komise, aniž je přezkoumal, jak k tomu byl povinen.

- 31 Selektivní přezkum provedený Tribunálem je podle jejího názoru rozporuplný a neslučitelný s posouzeními učiněnými v bodech 136, 137 a 211 napadeného rozsudku. Tímto selektivním přezkumem Tribunál podle názoru navrhovatelky zkreslil charakteristické rysy protiprávního jednání tvrzeného Komisí, jelikož kontakty, které Tribunál přezkoumal, nepostačují na podporu konstatování jediného a trvajícího protiprávního jednání, pokud jde o navrhovatelku.
- 32 Vzhledem k tomu, že Tribunál nepotvrdil ostatní kontakty uváděné Komisí a zejména nepřezkoumal údajné kontakty navrhovatelky a Renesas v průběhu roku 2003 uvedené v bodě 160 odůvodnění sporného rozhodnutí, neměl podle navrhovatelky žádný základ pro to, aby konstatoval, že v průběhu uvedeného roku došlo mezi společnostmi Samsung a navrhovatelkou k protiprávním schůzkám. Tribunál proto podle jejího názoru nedisponoval žádným důkazem, kromě důkazů, jež navrhovatelka zpochybňuje, který by podložil existenci a obsah kontaktů, které měla mít se společnostmi Samsung v roce 2003.
- 33 Navrhovatelka upřesňuje, že selektivní přezkum ovlivňuje její právní postavení, jelikož ji vystavuje neopodstatněným nárokům ze strany třetích osob, jako jsou návrhy na náhradu škody včetně úroků.
- 34 Komise všechny tyto argumenty zpochybňuje.
- 35 Komise poznamenává, že navrhovatelka nezpochybnila závěr uvedený v bodech 38 až 41, 68, 76, 77, 246 a 297 sporného rozhodnutí, podle kterého byly ceny čipů pro inteligentní karty stanovovány v zásadě každý rok. Tribunál se proto podle Komise mohl omezit na přezkoumání toho, že se navrhovatelka účastnila přinejmenším jednoho protisoutěžního kontaktu ročně v období mezi roky 2003 a 2005. Podle Komise totiž stačilo, aby účinky hospodářských výsledků z protisoutěžních kontaktů trvaly i po dni, v kterém k nim došlo.
- 36 Za těchto podmínek nebyl Tribunál podle názoru Komise povinen odůvodnit svůj výběr pěti kontaktů, které přezkoumal, ani to, že nepřezkoumal účast navrhovatelky na ostatních šesti kontaktech.
- 37 Tribunálu podle Komise nic nebránilo v tom, aby posoudil argumenty týkající se závažnosti protiprávního jednání a částky pokuty. Konkrétně počet kontaktů, na kterých se navrhovatelka podílela, neměl podle Komise vliv na posouzení závažnosti protiprávního jednání nebo na možnost použít procentní podíl závažnosti ve výši 16 %.
- 38 Dále podle názoru Komise Tribunálu nic nebránilo v tom, aby přezkoumal argumenty týkající se účasti navrhovatelky na jediném a trvajícím protiprávním jednání, jelikož navrhovatelka se účastnila alespoň jednoho kontaktu za rok a tyto kontakty byly součástí celkového plánu. Tribunál podle Komise také mohl řádně posoudit argumenty týkající se protisoutěžní povahy kontaktů se společnostmi Samsung ve dnech 24. září a 3. listopadu 2003, jelikož důkazy předložené společností Renesas byly pouze jedním z mnoha důvodů, proč Tribunál potvrdil závěry Komise týkající se věrohodnosti společnosti Samsung jakožto svědka a výměny informací během uvedených kontaktů.
- 39 Argument navrhovatelky týkající se úplného zrušení sporného rozhodnutí je podle Komise na základě čl. 169 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora nepřípustný.
- 40 Argument týkající se bodu 153 napadeného rozsudku je podle Komise irelevantní, vzhledem k tomu, že Tribunál nevyvodil z odkazu na devět protisoutěžních kontaktů kromě těch, které proběhly ve dnech 3. listopadu a 27. listopadu 2003, žádné důsledky.
- 41 Navrhovatelka je podle Komise vystavena návrhům na náhradu škody nikoliv z důvodu přístupu přijatého Tribunálem, ale proto, že se v průběhu let 2003 až 2005 zúčastnila alespoň jednoho protikonkurenčního kontaktu ročně.

- 42 Pokud jde o argument navrhovatelky týkající se bodů 136 a 137 napadeného rozsudku, bod 137 zaměňuje dva různé pojmy, a sice důkaz o počtu protisoutěžních kontaktů, kterých se navrhovatelka zúčastnila, a prokázání protisoutěžní povahy těchto kontaktů.

b) Závěry Soudního dvora

- 43 Nejprve je třeba poznamenat, že bod 160 napadeného rozsudku se týká posouzení Tribunálu v souvislosti s třetí částí třetího žalobního důvodu, který u něj navrhovatelka uplatnila a který vycházel z nedostatku důkazů umožňujících prokázat existenci protiprávního jednání v rozporu s článkem 101 SFEU. Znění tohoto bodu je následující:

„[...] žalobkyně nepochybně posouzení Komise, podle kterého byly ceny stanovovány v zásadě každoročně, což ostatně vyplývá z diskusí, kterých se žalobkyně zúčastnila. Za těchto podmínek stačí k přijetí závěru o existenci protiprávního jednání v rozporu s článkem 101 SFEU přezkoumat, zda se žalobkyně v období let 2003 až 2005 zúčastnila během každého z těchto tří let jedné nebo případně dvou protisoutěžních diskusí se společnostmi Samsung nebo Renesas. Za těchto podmínek Tribunál považuje za vhodné úvodem přezkoumat pět kontaktů mezi žalobkyní a společnostmi Samsung nebo Renesas, a sice kontakty ze dne 24. září 2003 (první kontakt), ze dne 3. listopadu 2003 (druhý kontakt), ze dne 18. března 2004 (šestý kontakt), ve dnech 1. až 8. června 2004 (sedmý kontakt) a ze dne 31. března 2005 (jedenáctý kontakt), přičemž první a poslední kontakt podle Komise vyznačují začátek a konec účasti žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání. Pouze v případě, že by těchto pět kontaktů neumožnilo prokázat existenci dotčeného protiprávního jednání, přezkoumá tedy Tribunál, zda ostatní kontakty, jako je kontakt ze dne 17. listopadu 2003, o nichž žalobkyně ve svých písemnostech a na jednání tvrdila, že nebyly protiprávní, přispěly k prokázání existence tohoto protiprávního jednání, či nikoliv.“

- 44 Poté, co Tribunál přezkoumal argumenty navrhovatelky týkající se pěti výše uvedených kontaktů, měl v bodě 207 napadeného rozsudku za to, že se Komise nedopustila pochybení, když se domnívala, že se navrhovatelka zúčastnila protisoutěžních diskusí se společnostmi Samsung a Renesas v období od 24. září 2003 do 31. března 2005.
- 45 Tribunál naproti tomu nepřezkoumal argumenty, kterými žalobkyně zpochybňuje závěry Komise, pokud jde o šest dalších dvoustranných kontaktů, které jsou vůči navrhovatelce ve sporném rozhodnutí uplatněny.
- 46 Navrhovatelka zpochybňuje tento přístup Tribunálu v podstatě z toho důvodu, že je neslučitelný s požadavky na úplný soudní přezkum jak v rámci přezkumu legality, tak současně při přezkumu částky pokuty.
- 47 V tomto ohledu je třeba připomenout, že systém soudního přezkumu rozhodnutí Komise přijatých v řízení podle článků 101 a 102 SFEU spočívá v přezkumu legality aktů orgánů stanoveném v článku 263 SFEU, který může být na základě článku 261 SFEU a na základě návrhu žalobců doplněn přezkumem Tribunálu v plné jurisdikci, pokud jde o sankce uložené Komisí v této oblasti (rozsudek ze dne 21. ledna 2016, Galp Energía España a další v. Komise, C-603/13 P, EU:C:2016:38, bod 71).
- 48 Je třeba připomenout, že rozsah přezkumu legality stanoveného v článku 263 SFEU zahrnuje všechny prvky rozhodnutí Komise přijatých v řízení podle článků 101 a 102 SFEU, jejichž důkladný přezkum Tribunál zajišťuje po právní i skutkové stránce ve světle důvodů vznesených navrhovatelkou a s ohledem na všechny relevantní skutečnosti předložené navrhovatelkou (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. ledna 2016, Galp Energía España a další v. Komise, C-603/13 P, EU:C:2016:38, bod 72 a citovaná judikatura).

- 49 V projednávaném případě navrhovatelka usilovala zejména o to, aby Komise provedla přezkum legality konstatování o její účasti na jediném a trvajícím protiprávním jednání v období od 24. září 2003 do 31. března 2005.
- 50 Jak vyplývá z bodu 43 tohoto rozsudku, Tribunál odůvodnil omezení svého přezkumu na pět z jedenácti dotčených dvoustranných kontaktů skutečností, kterou navrhovatelka nezpochybnila, a sice tím, že ceny byly v zásadě sjednávány každoročně. K tomuto je třeba dodat, jak vyplývá z bodů 115 a 116 tohoto rozsudku, že navrhovatelka nepředložila žádný argument, který by byl ve stadiu kasačního opravného prostředku přípustný k vyvrácení tohoto odůvodnění.
- 51 Tribunál tak právně dostačujícím způsobem uvedl důvody, jež jej vedly k přezkumu omezeného počtu kontaktů zpochybněných navrhovatelkou.
- 52 Dále je třeba mít za to, že pro potvrzení legality konstatování Komise o účasti navrhovatelky na dotčeném protiprávním jednání se Tribunál mohl omezit na přezkum posouzení provedených Komisí, která se týkala nejen prvního a posledního koluzivního kontaktu, ale také jednoho či dvou kontaktů za každý rok účasti na protiprávním jednání.
- 53 V případě protiprávního jednání, které trvá určitou dobu, nemá totiž skutečnost, že se kartelová dohoda projevuje v různých obdobích, která mohou být od sebe oddělena delším či kratším časovým odstupem, vliv na existenci této kartelové dohody, pokud jednotlivé skutky, které jsou součástí tohoto protiprávního jednání, sledují jeden a tentýž cíl a jsou součástí jediného a trvajícího protiprávního jednání (rozsudek ze dne 21. září 2006, Technische Unie v. Komise, C-113/04 P, EU:C:2006:593, bod 169).
- 54 Podle ustálené judikatury kromě toho platí, že skutečnost, že se určitý podnik nepodílel na všech prvcích zakládajících kartelovou dohodu nebo že hrál menší úlohu v těch jejích projevech, na kterých se podílel, není relevantní pro prokázání existence protiprávního jednání, jelikož tyto skutečnosti je třeba zohlednit jen při posuzování závažnosti protiprávního jednání, případně při stanovování částky pokuty (rozsudek ze dne 6. prosince 2012, Komise v. Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, EU:C:2012:778, bod 45 a citovaná judikatura).
- 55 První část prvního důvodu kasačního opravného prostředku je tudíž třeba zamítnout v rozsahu, v němž vychází z porušení článku 263 SFEU a z porušení povinnosti uvést odůvodnění.
- 56 Vzhledem k tomu, jak vyplývá z bodu 46 tohoto rozsudku, že první část prvního důvodu kasačního opravného prostředku rovněž vychází z porušení soudního přezkumu Tribunálu v plné jurisdikci a týká se proto skutečností, které budou přezkoumány v rámci třetího důvodu kasačního opravného prostředku, budou argumenty předložené v tomto ohledu projednány společně s tímto třetím důvodem kasačního opravného prostředku.

2. Ke druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku

a) Argumentace účastnic řízení

- 57 V rámci druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka vytyká Tribunálu, že na ni v bodě 118 napadeného rozsudku neprávem přenesl důkazní břemeno ohledně nedostatku pravosti povahy interního e-mailu společnosti Samsung ze dne 3. listopadu 2003 (dále jen „e-mail ze dne 3. listopadu 2003“). Jelikož Komise, které náleží důkazní břemeno ohledně prokázání protiprávního jednání, podle navrhovatelky neprokázala pravost tohoto e-mailu v souladu se zásadou řádné správy a s ohledem na závažné pochybnosti vznesené navrhovatelkou, měl být tento důkaz a další důkazy předložené společností Samsung prohlášeny za nepřipustné.

- 58 Tribunál se podle navrhovatelky rovněž dopustil zjevných pochybení a porušení práva na obhajobu, když měl v bodě 74 napadeného rozsudku za to, že znalecký posudek z oblasti informačních technologií, který předložila navrhovatelka, nedospěl k závěru o nepravosti uvedeného e-mailu.
- 59 Tribunál kromě toho tím, že v bodě 118 napadeného rozsudku potvrdil, že navrhovatelka nepředložila argument, který prokázal potřebu vypracovat nezávislý znalecký posudek, podle navrhovatelky porušil právo na obhajobu a právo na spravedlivý proces. Navrhovatelka má za to, přičemž vychází z rozhodnutí francouzského orgánu pro hospodářskou soutěž, že vzhledem k vyjádřením, která předložila, a k vyjádřením společnosti Samsung, byla Komise povinna jmenovat nezávislého odborného znalce za účelem posouzení pravosti dotčeného e-mailu. Toto podle navrhovatelky platí tím spíše v řízeních v oblasti kartelové dohody z důvodu jejich trestní povahy. Vědecká posouzení Komise nejsou podle navrhovatelky takové povahy, aby vyvrátila jakékoli pochybnosti o pravosti uplatněných důkazů.
- 60 Tribunál tím, že se opřel o takové důkazy, posoudil podle navrhovatelky trvání a rozsah dotčeného protiprávního jednání nesprávným způsobem. Jelikož neexistují důkazy předložené společností Samsung, které měly být prohlášeny za nepřípustné, nemohla Komise podle názoru navrhovatelky prokázat, že se navrhovatelka v průběhu roku 2003 dopustila protiprávního jednání, ani její účast na jediném a trvajícím protiprávním jednání. Navrhovatelka zpochybňuje konkrétně body 143 a 144 napadeného rozsudku, jakož i odkaz v bodě 150 uvedeného rozsudku na důkazy z relevantního období a důkazy předložené společností Renesas, jelikož tyto důkazy nebyly Tribunálem přezkoumány.
- 61 Komise zpochybňuje opodstatněnost všech těchto argumentů.

b) Závěry Soudního dvora

- 62 Úvodem je třeba uvést, že ze skutkových zjištění Tribunálu vyplývá, že e-mail ze dne 3. listopadu 2003, který společnost Samsung předložila po pozastavení jednání o narovnání, použila Komise k tomu, aby prokázala, že k protisoutěžnímu kontaktu mezi navrhovatelkou a společností Samsung došlo v ten samý den. Navrhovatelka pravost tohoto e-mailu zpochybnila u Komise a předložila znalecký posudek v rámci svých vyjádření k druhému popisu skutkového stavu, při kterém byla o uvedeném e-mailu informována. Komise nevyužila nezávislý znalecký posudek a odmítla pochybnosti navrhovatelky na základě svých vlastních vědeckých posouzení pravosti tohoto e-mailu.
- 63 V rámci této části prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka napadá, že Tribunál odmítl argument vycházející z toho, že Komise k ověření pravosti e-mailu ze dne 3. listopadu 2003 nevyužila nezávislý znalecký posudek. Tribunál v tomto ohledu v bodě 118 napadeného rozsudku rozhodl, že Komise měla při rozhodování o přijetí dodatečných opatření určitý prostor pro uvážení, a že navrhovatelka v projednávané věci neprokázala, že byl takový znalecký posudek potřeba.
- 64 Navrhovatelka má za to, že tímto na ni Tribunál převedl důkazní břemeno ohledně nepravosti e-mailu ze dne 3. listopadu 2003, čímž se v napadeném rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení.
- 65 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v unijním právu platí zásada volného hodnocení důkazů, ze které vyplývá, že jestliže byl důkaz řádně obdržen, nemůže být jeho přípustnost zpochybněna u Tribunálu, a také to, že jediným relevantním kritériem pro posouzení důkazní hodnoty řádně předložených důkazů je jejich věrohodnost (rozsudek ze dne 19. prosince 2013, Siemens a další v. Komise, C-239/11 P, C-489/11 P a C-498/11 P, nezveřejněný, EU:C:2013:866, bod 128 a citovaná judikatura).
- 66 Vzhledem k tomu, že se Komise opírá o důkazy, které jsou v zásadě dostatečné pro prokázání existence protiprávního jednání, nepostačuje dotčenému podniku tvrdit, že případně došlo k okolnosti, která by mohla ovlivnit průkaznost důkazů, aby na Komisi přenesl povinnost prokázat, že tato okolnost

nemohla mít vliv na jejich průkaznost. Naopak s výjimkou případů, kdy dotyčný podnik nemůže takový důkaz předložit z důvodu jednání samotné Komise, je dotčený podnik povinen právně dostačujícím způsobem prokázat jednak to, že okolnost, které se dovolává, skutečně nastala, a jednak to, že tato okolnost zpochybňuje průkaznost důkazů, z nichž Komise vychází (rozsudek ze dne 22. listopadu 2012, E.ON Energie v. Komise, C-89/11 P, EU:C:2012:738, bod 76).

- 67 Tyto úvahy jsou přenositelné na situaci, v níž navrhovatelka zpochybňuje, jako je tomu v projednávaném případě, nikoliv věrohodnost důkazu, ale jeho pravost.
- 68 V projednávané věci vyplývá jak z bodů 164 až 174 odůvodnění sporného rozhodnutí, tak z bodů 65, 74, 82 a 182 napadeného rozsudku, že Komise v tomto rozhodnutí podrobně odpověděla na pochybnosti předložené navrhovatelkou ohledně pravosti e-mailu ze dne 3. listopadu 2003 a že je v podstatě odmítla. Za těchto podmínek bylo na navrhovatelce, aby u Tribunálu prokázala, že se Komise ve své odpovědi dopustila chyb z důvodu nedostatečného dokazování. K poslední uvedené skutečnosti přitom z bodů 65 a 82 až 84 napadeného rozsudku v zásadě vyplývá, že navrhovatelka neprokázala, že se Komise dopustila takových pochybení.
- 69 Z toho vyplývá, že Tribunál mohl, aniž neodůvodněně obrátil důkazní břemeno, odmítnout různé argumenty žalobkyně týkající se nepravosti e-mailu ze dne 3. listopadu 2003, jelikož neprokázala, že vysvětlení poskytnutá Komisí byla chybná. Rovněž Tribunál mohl v bodě 118 napadeného rozsudku, aniž se dopustil takového obrácení důkazního břemene, odmítnout argumenty navrhovatelky, podle kterých měla Komise za účelem prokázání pravosti uvedeného e-mailu požádat o nezávislý vědecký znalecký posudek.
- 70 V rozsahu, v němž navrhovatelka v této souvislosti tvrdí, že bylo porušeno právo na obhajobu, postačuje uvést, že své argumenty týkající se pravosti e-mailu ze dne 3. listopadu 2003 mohla uplatnit v průběhu jak správního řízení, tak řízení před Tribunálem.
- 71 S ohledem na výše uvedené je třeba argumenty navrhovatelky, které se týkají bodů 143, 144 a 150 napadeného rozsudku, v rozsahu, v němž jsou založeny na chybném předpokladu, že na ni Tribunál přenesl důkazní břemeno ohledně nepravosti e-mailu ze dne 3. listopadu 2003, zamítnout jako irelevantní.
- 72 Druhou část prvního důvodu kasačního opravného prostředku je proto třeba zamítnout.

3. K třetí části prvního důvodu kasačního opravného prostředku

a) Argumentace účastnic řízení

- 73 V rámci třetí části prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka Tribunálu vytýká, že porušil právo na obhajobu a že se dopustil zjevně nesprávného právního posouzení v rozsahu, v němž v bodě 85 napadeného rozsudku rozhodl, že včasné neinformování navrhovatelky o vědeckých posouzeních Komise týkajících se pravosti e-mailu ze dne 3. listopadu 2003, které představují důkazy ve prospěch, nemělo vliv na výsledek, ke kterému Komise ve sporném rozhodnutí dospěla.
- 74 Navrhovatelka má za to, že skutečnost, že jí Komise nesdělila tato posouzení, jí zbavila možnosti i) více podložit závažné pochybnosti, které projevila vůči pravosti tohoto e-mailu, ii) prokázat nepravost tohoto e-mailu nebo nezbytnost nezávislého znaleckého posudku za účelem prokázání této nepravosti a iii) odpovědět na posouzení Komise. Porušení práva navrhovatelky na obhajobu, které bylo zhoršeno skutečností, že neprávem nesla důkazní břemeno ohledně nepravosti uvedeného e-mailu, nemůže být podle jejího názoru vyváženo předložením vědeckých posouzení v průběhu řízení před Tribunálem.
- 75 Komise všechny tyto argumenty zpochybňuje.

b) Závěry Soudního dvora

- 76 V rámci této části navrhovatelka tvrdí, že Tribunál neprávem odmítl její argumentaci vycházející z toho, že Komise porušila právo navrhovatelky na obhajobu tím, že ji v průběhu správního řízení neinformovala o svých vlastních vědeckých posouzeních týkajících se pravosti emailu ze dne 3. listopadu 2003.
- 77 Tribunál v bodech 77 a 80 napadeného rozsudku v tomto ohledu uvedl, že Komise měla svá vědecká posouzení sdělit navrhovatelce jako důkazy ve prospěch. V bodech 81 až 85 napadeného rozsudku měl však Tribunál za to, že navrhovatelka neprokázala, že by výsledek, ke kterému Komise ve sporném rozhodnutí dospěla, byl jiný, kdyby navrhovatelka byla o vědeckých posouzeních informována, takže odmítl argumentaci navrhovatelky vycházející z porušení práva na obhajobu.
- 78 Tribunál tímto postupoval v souladu s judikaturou Soudního dvora, podle které platí, že k tomu, aby porušení práva na obhajobu vedlo ke zrušení napadeného aktu, je třeba, aby v případě, že by k této vadě nedošlo, mohlo řízení dospět k jinému výsledku, což přísluší prokázat dotčenému podniku (rozsudek ze dne 16. června 2016, SKW Stahl-Metallurgie a SKW Stahl-Metallurgie Holding v. Komise, C-154/14 P, EU:C:2016:445, bod 69 a citovaná judikatura).
- 79 Navrhovatelka přitom nepředložila žádný důkaz, aby prokázala, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení nebo že zkreslil skutkové okolnosti nebo důkazy, jelikož měl na základě argumentů a důkazů před ním předložených za to, že navrhovatelka neprokázala, že výsledek, ke kterému ve sporném rozhodnutí dospěla Komise, mohl být jiný, kdyby tento orgán navrhovatelku informoval o svých vědeckých posouzeních v průběhu správního řízení.
- 80 Třetí část prvního důvodu kasačního opravného prostředku je tudíž třeba zamítnout.

4. K čtvrté části prvního důvodu kasačního opravného prostředku

a) Argumentace účastnic řízení

- 81 Čtvrtá část prvního důvodu kasačního opravného prostředku, vycházející z porušení presumpce neviny, práva na obhajobu a povinnosti uvést odůvodnění, je rozdělena na dvě hlavní výtky.
- 82 Svoji první výtkou navrhovatelka zpochybňuje posouzení Tribunálu, zahrnuté zejména v bodech 93 a 126 napadeného rozsudku, týkající se věrohodnosti společnosti Samsung jakožto svědka.
- 83 Na prvním místě má navrhovatelka za to, že argument, podle kterého je společnost Samsung důvěryhodným svědkem proto, že požádala o shovívavost, se uplatní pouze pro důkazy předložené svědkem, kterému již Komise prozatímně přiznala shovívavost. Tak tomu však podle navrhovatelky nebylo v případě společnosti Samsung v okamžiku předložení sporných důkazů. Vzhledem k tomu, že společnost Samsung byla vystavena riziku, že jí po selhání transakce bude uložena plná pokuta, neměla podle navrhovatelky co ztratit tím, že učinila nepravdivá prohlášení, a to tím spíše že se podle korejského práva nevystavovala žádnému riziku trestních sankcí za nepravdivé prohlášení.
- 84 Tribunál se tudíž měl podle navrhovatelky opřít pro účely podložení existence zpochybněných dvoustranných kontaktů společnosti Samsung s navrhovatelkou o další důkazy. Takové důkazy přitom podle navrhovatelky neexistují. Navrhovatelka v této souvislosti kritizuje body 145 až 151 napadeného rozsudku, které podle ní nelze považovat za pouhé doplňující odůvodnění. Body 148 a 149 napadeného rozsudku, které uvádějí, že důkazy poskytnuté společností Samsung byly potvrzeny dalšími účastníky protiprávního jednání, jsou podle navrhovatelky v rozporu s bodem 155 uvedeného rozsudku. E-mail společnosti Philips zmíněný v bodě 147 napadeného rozsudku se podle navrhovatelky opírá pouze o „prohlášení z doslechu“ a navrhovatelka neměla žádný dvoustranný kontakt se společností

Philips. Části uvedené ve sporném rozhodnutí neuvádějí, že NXP Semiconductors NV předložila poznatky potvrzující důkazy předložené společností Samsung. Okolnost uvedená v bodě 157 sporného rozhodnutí, že společnost Renesas předložila poznatky na podporu těchto důkazů, je podle navrhovatelky nelogická a v rozporu s částečným přezkumem Tribunálu, který nepřezkoumal ani neprokázal existenci schůzky mezi společností Renesas a navrhovatelkou v průběhu roku 2003, tedy roku, ve kterém došlo ke sporným kontaktům se společností Samsung. Společnost Renesas tedy podle navrhovatelky nemůže doložit zpochybňované skutečnosti, které jsou prokázány nepřijatelnými důkazy pocházejícími od společnosti Samsung.

- 85 Vzhledem k tomu, že svědek navrhovatelky se vystavil, na rozdíl od svědka společnosti Samsung, riziku trestních sankcí v případě nepravdivých čestných prohlášení, měl Tribunál podle navrhovatelky upřednostnit prohlášení svědka navrhovatelky. Podle navrhovatelky měl Tribunál v souladu se zásadou *in dubio pro reo* rozhodnout v její prospěch.
- 86 Na druhém místě byla tato zásada podle navrhovatelky porušena rovněž proto, že Tribunál v bodech 123 a 124 napadeného rozsudku uplatnil ve prospěch společnosti Samsung zákonnou profesní povinnost mlčenlivosti advokáta ve vztahu s klientem, a to k tíži navrhovatelky. Pokud jde totiž o dotčené prohlášení, zaměstnanec společnosti Samsung, který předložil toto prohlášení, poskytl právnímu zástupci společnosti Samsung – deset let po tvrzeném protiprávním jednání – vyjádření založené na vágních vzpomínkách.
- 87 Svoji druhou výtkou navrhovatelka tvrdí, že měl Tribunál neprávem za to, že její čipy pro jiné karty byly součástí dotčeného protiprávního jednání, že nedostatečně odůvodnil svůj rozsudek a porušil zásadu *in dubio pro reo*.
- 88 Zprvce Tribunál v bodě 255 napadeného rozsudku použil podle jejího názoru nesprávný překlad interní zprávy společnosti Samsung a tak dle navrhovatelky zkreslil důkazy. Na základě správného překladu by Tribunál podle navrhovatelky nemohl mít za to, že dotčené důkazy potvrzují závěr, podle kterého se o čipech pro jiné karty vedla dne 24. září 2003 diskuse mezi společností Samsung a navrhovatelkou.
- 89 Zadruhé úvahy vyjádřené v bodě 256 napadeného rozsudku nemohou podle navrhovatelky prokázat, že příjmy z čipů pro jiné karty měly být zahrnuty do výpočtu částky pokuty za celé období protiprávního jednání a jsou podle navrhovatelky v rozporu s přístupem uvedeným v bodě 160 napadeného rozsudku. Čipy pro jiné karty jsou totiž uvedeny v interní zprávě společnosti Samsung, která byla použita k prokázání kontaktu ze dne 24. září 2003, pouze za rok 2004 v rámci velmi obecného prohlášení, které nelze považovat za omezení hospodářské soutěže svým účelem ani svým důsledkem. Podle navrhovatelky nemohlo toto prohlášení odstranit nejistotu společnosti Samsung vzhledem k tomu, že v odvětví čipů pro inteligentní karty, které mají s ohledem na neustálý technologický pokrok krátkou životnost, neustále klesají ceny. Vzhledem k neexistenci jakéhokoli jiného kontaktu týkajícího se čipů pro jiné karty mohly být podle navrhovatelky příjmy z těchto výrobků zohledněny pouze pro výpočet částky pokuty maximálně za rok 2004.
- 90 Zatřetí navrhovatelka zpochybňuje provázanost čipů pro SIM karty s čipy pro jiné karty, která byla konstatována v bodě 257 napadeného rozsudku, jelikož je toto zjištění stíženo zjevně nesprávným posouzením, a z toho důvodu došlo podle navrhovatelky ke zkreslení důkazů použitých Komisí v bodě 221 odůvodnění sporného rozhodnutí. Z bodů 6 a 221 odůvodnění tohoto rozhodnutí totiž podle navrhovatelky vyplývá, že trh s čipy pro inteligentní karty mohl být rozdělen na dva segmenty. Jestliže rozdělení trhu nebylo absolutní, Komise ovšem neměla podle navrhovatelky konstatovat provázanost.
- 91 Začtvrté i za předpokladu, že by taková provázanost existovala, Tribunál podle navrhovatelky neuvedl, jakým způsobem mohla tvrzená jednání ohledně čipů pro SIM karty ovlivnit hospodářskou soutěž, pokud jde o čipy pro jiné karty. Konkrétně je podle navrhovatelky v tomto ohledu nedostatečně odůvodněn bod 258 napadeného rozsudku. Prohlášení společnosti Renesas uvedené v bodě 217

odůvodnění sporného rozhodnutí, podle kterého se protiprávní jednání týkalo obou druhů čipů a informace o aplikacích pro jiné karty byly relevantní i pro dodavatele aplikací pro SIM karty, nebylo kromě toho podle navrhovatelky podloženo a bylo zpochybněno navrhovatelkou a společností Philips. Vzhledem k tomuto zpochybnění mělo být přitom uvedené prohlášení, aby mohlo být vzato v úvahu, podloženo podle navrhovatelky dalšími důkazy.

92 Komise opodstatněnost všech těchto argumentů zpochybňuje.

b) Závěry Soudního dvora

1) K první výtce

93 Svojí první výtka navrhovatelka v podstatě zpochybňuje některá posouzení Tribunálu ohledně věrohodnosti společnosti Samsung jako svědka a důkazní hodnotu důkazů, které tato společnost předložila.

94 Zaprvé je v tomto ohledu třeba nejprve konstatovat, že Tribunál právem v bodě 93 napadeného rozsudku uvedl, že skutečnost, že se zaměstnanec společnosti Samsung, autor prohlášení, jehož důkazní hodnotu navrhovatelka zpochybnila, nevystavil žádnému riziku trestních sankcí v Koreji za nepravdivé čestné prohlášení, nesnižuje důkazní hodnotu tohoto prohlášení, jelikož společnost Samsung se jako žadatelka na základě oznámení o spolupráci vystavila riziku ztráty prospěchu z této spolupráce v případě nepravdivého prohlášení.

95 Jakákoliv snaha žadatele na základě tohoto oznámení uvést Komisi v omyl by totiž mohla zpochybnit upřímnost a úplnost spolupráce žadatele, a zbavit jej tudíž možnosti, že získá úplnou výhodu na základě uvedeného oznámení (obdobně viz rozsudek ze dne 19. prosince 2013, Siemens a další v. Komise, C-239/11 P, C-489/11 P a C-498/11 P, nezveřejněný, EU:C:2013:866, bod 138).

96 Dále navrhovatelka svým tvrzením, podle kterého měly být důkazy předložené společností Samsung potvrzeny dalšími účastníky dotčeného protiprávního jednání, k čemuž tak v projednávané věci nedošlo, zpochybňuje ve skutečnosti nikoliv body 148 a 149 napadeného rozsudku, ale posouzení Komise zahrnutá v bodech 156 až 161 odůvodnění sporného rozhodnutí, podle kterých byla prohlášení společnosti Samsung potvrzena dalšími účastníky dotčeného protiprávního jednání. V uvedených bodech přitom Tribunál uvedl, aniž to navrhovatelka zpochybňuje u Soudního dvora, že tato posouzení nebyla v řízení před Tribunálem zpochybněna.

97 Toto tvrzení je tudíž podle ustálené judikatury, podle které je v řízení o kasačním opravném prostředku přezkum Soudního dvora omezen na posouzení právního řešení žalobních důvodů a argumentů projednaných před prvoinstančním soudem, nepřípustné. Účastník řízení proto nemůže u Soudního dvora poprvé uplatnit důvod, který nepředložil u Tribunálu (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 8. listopadu 2016, BSH v. EUIPO, C-43/15 P, EU:C:2016:837, bod 43, a ze dne 13. prosince 2017, Telefónica v. Komise, C-487/16 P, nezveřejněný, EU:C:2017:961, bod 84).

98 Kromě toho je třeba odmítnout argument vycházející z údajného rozporu odůvodnění bodů 148 a 149 napadeného rozsudku a bodu 155 napadeného rozsudku. Tribunál se totiž v tomto posledním bodě, aniž zpochybnil skutečnost, že prohlášení společnosti Samsung byla jako celek potvrzena dalšími účastníky protiprávního jednání, spokojil s odpovědí na argument navrhovatelky, přičemž upozornil, že Komise v bodech 152, 157 a 158 sporného rozhodnutí, které navrhovatelka zpochybnila, nekonstatovala, že kontakty ze dne 3. listopadu a 17. listopadu 2003 byly podloženy důkazy od uvedených ostatních účastníků.

- 99 Konečně argument vycházející z údajného zkreslení důkazů proto, že v bodě 147 napadeného rozsudku je zmínka o NXP Semiconductors, je založen na nesprávném výkladu sporného rozhodnutí. V rozporu s tím, co tvrdí navrhovatelka, NXP Semiconductors je totiž zmíněna v bodech 158, 159 a 161 tohoto rozhodnutí.
- 100 Zadruhé, pokud jde o body 123 a 124 napadeného rozsudku, je třeba poznamenat, že v rozsahu, v němž argument navrhovatelky vychází z vágní povahy prohlášení zmíněného v bodě 123 tohoto rozsudku, se navrhovatelka ve skutečnosti snaží dosáhnout nového posouzení důkazní hodnoty tohoto prohlášení, které podle ustálené judikatury Soudního dvora nespadá do jeho pravomoci, s výhradou případu zkreslení tohoto důkazu (rozsudek ze dne 12. ledna 2017, Timab Industries a CFPR v. Komise, C-411/15 P, EU:C:2017:11, bod 153 a citovaná judikatura). Dále, pokud jde o argument týkající se bodu 124 napadeného rozsudku, postačuje konstatovat, že v tomto bodě je uvedeno doplňující odůvodnění, jak dokazuje výraz „v každém případě“, kterým tento bod začíná. Tento argument se proto neuplatní.
- 101 První výtku je tudíž třeba zamítnout.

2) K druhé výtce

- 102 Druhou výtkou, která směřuje proti bodům 255 až 258 napadeného rozsudku, navrhovatelka v zásadě vytýká Tribunálu, že zkreslil důkazy, jelikož potvrdil konstatování o účasti navrhovatelky na protiprávním jednání týkajícím se čipů pro jiné karty a pro výpočet částky pokuty potvrdil zohlednění jejich příjmů z těchto výrobků.
- 103 O zkreslení se jedná, pokud, aniž byly uplatněny nové důkazy, se posouzení existujících důkazů jeví zjevně nesprávné. Je na žalobcích, aby přesně označili důkazy, jež byly zkresleny, a prokázali pochybení v posouzení, k nimž údajně došlo (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 17. června 2010, Lafarge v. Komise, C-413/08 P, EU:C:2010:346, body 16 a 17, a ze dne 27. dubna 2017, FSL a další v. Komise, C-469/15 P, EU:C:2017:308, body 47 a 48).
- 104 V bodech 255 až 258 napadeného rozsudku Tribunál zamítl pátý žalobní důvod, který byl u něj uplatněn a který vycházel z nesprávného výpočtu částky pokuty, jelikož Komise zohlednila čipy pro jiné karty.
- 105 Zaprvé v bodě 255 napadeného rozsudku Tribunál konstatoval, že navrhovatelka a společnost Samsung jednali o cenách a trhu s čipy pro jiné karty při kontaktu dne 24. září 2003. V bodě 256 tohoto rozsudku měl Tribunál za to, že tato skutečnost, která vyplývala z interní zprávy zaměstnance společnosti Samsung, dostačovala ke konstatování, že se protisoutěžní diskuse netýkaly pouze čipů pro SIM karty, a to ani v případě, že neexistoval písemný důkaz o tom, že došlo k dalším jednáním navrhovatelky s jejími konkurenty ohledně čipů pro jiné karty.
- 106 V této souvislosti je třeba poznamenat, že i kdyby se Tribunál opíral o nesprávný překlad této interní zprávy, nic to nemění na tom, že ze dvou překladů, které Soudnímu dvoru předložila navrhovatelka, vyplývá, že ceny v odvětvích, která využívají čipy pro jiné karty tak jako banky a oblast identifikace, byly skutečně projednány při kontaktu dne 24. září 2003. Tribunál tudíž, konstatoval, aniž zkreslil důkazy, že v rámci tohoto kontaktu došlo k jednání ohledně cen čipů pro jiné karty.
- 107 Zadruhé Tribunál v bodě 257 napadeného rozsudku doplnil, že navrhovatelka ve svých písemnostech nepředložila žádný argument proti posouzení zahrnutému v bodě 221 odůvodnění sporného rozhodnutí, podle kterého existovala provázanost mezi čipy pro SIM karty a čipy pro jiné karty. Vzhledem k tomu, že Tribunál rozhodl, že protisoutěžní jednání týkající se cen čipů pro SIM karty

měla nutně dopad na cenu čipů pro jiné karty, měl v bodě 258 napadeného rozsudku za to, že okolnost, že čipy pro SIM karty a čipy pro jiné karty nespádají do stejného výrobního trhu, neměla vliv na skutečnost, že Komise mohla zohlednit čipy pro jiné karty pro účely výpočtu částky pokuty.

- 108 V řízení před Soudním dvorem přitom navrhovatelka nezpochybnila výklad, který na základě jejích písemností v řízení prvního stupně provedl Tribunál, podle kterého konstatování Komise o provázanosti čipů pro SIM karty s čipy pro jiné karty nezpochybnila. Navrhovatelka na dotaz k tomuto bodu během jednání před Soudním dvorem kromě toho neoznačila žádný důkaz v uvedených písemnostech, který by nasvědčoval tomu, že u Tribunálu zpochybnila tuto provázanost. Navrhovatelka tudíž u Soudního dvora nemůže zpochybnit posouzení týkající se uvedené provázanosti.
- 109 Za těchto okolností, a jelikož u Tribunálu účelně nezpochybnila všechny úvahy uvedené ve sporném rozhodnutí odůvodňující zahrnutí čipů pro jiné karty do protiprávního jednání, kterého se dopustila, nemůže navrhovatelka tvrdit, že Tribunál nedodržel rozsah své pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci, když potvrdil, že Komise zohlednila příjmy navrhovatelky z uvedených čipů za celou dobu trvání její účasti na dotčeném protiprávním jednání.
- 110 V důsledku toho je třeba druhou námitku zamítnout, a tudíž je třeba zamítnout i čtvrtou část prvního důvodu kasačního opravného prostředku.

5. K páté části prvního důvodu kasačního opravného prostředku

a) Argumentace účastnic řízení

- 111 V páté části prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka vytýká Tribunálu, že zkreslil důkazy.
- 112 Na prvním místě navrhovatelka tvrdí, že Tribunál zkreslil důkazy tím, že v bodě 160 napadeného rozsudku konstatoval, že ceny byly stanovovány v zásadě každoročně. Z bodů 38 až 41 a z bodů 65 a 297 odůvodnění sporného rozhodnutí totiž vyplývá, že ceny byly sjednávány každoročně nebo čtvrtletně, či dokonce i častěji. Kdyby přitom Tribunál zohlednil čtvrtletní jednání o cenách, potřeboval by podle navrhovatelky dodatečné důkazy k tomu, aby konstatoval, že se zúčastnila dotčeného protiprávního jednání.
- 113 Na druhém místě Tribunál podle navrhovatelky zkreslil důkazy, když e-mail uvedený v bodech 191 až 196 napadeného rozsudku identifikoval jako e-mail zaslaný společností Samsung. Z dotčených důkazů i z bodu 116 odůvodnění sporného rozhodnutí totiž podle navrhovatelky vyplývá, že se jedná o interní email navrhovatelky. Toto zkreslení vedlo podle navrhovatelky k porušení povinnosti provést úplný přezkum argumentů navrhovatelky.
- 114 Komise opodstatněnost všech těchto argumentů zpochybňuje.

b) Závěry Soudního dvora

- 115 Na prvním místě navrhovatelka tvrdí, že Tribunál zkreslil důkazy tím, že v bodě 160 napadeného rozsudku konstatoval, že ceny byly stanovovány v zásadě každoročně.
- 116 Jak výslovně vyplývá z bodu 160 napadeného rozsudku, aniž to navrhovatelka, která k tomuto bodu byla dotázána na jednání u Soudního dvora, vyvrátila, navrhovatelka u Tribunálu nezpochybnila skutečnost, že ceny byly sjednávány v zásadě každoročně. Argument, který se týká tohoto bodu 160, je proto podle judikatury citované v bodě 97 tohoto rozsudku nepřipustný.

- 117 Na druhém místě navrhovatelka vytýká Tribunálu, že při posouzení zkreslil v bodech 191 až 196 napadeného rozsudku důkazy o kontaktu se společností Samsung v období od 1. června do 8. června 2004.
- 118 Tuto argumentaci je třeba zkoumat ve světle judikatury připomenuté v bodech 100 a 103 tohoto rozsudku.
- 119 Komise v projednávané věci shodně s navrhovatelkou uznává skutečnost, že v bodech 191 a 193 napadeného rozsudku Tribunál chybně považoval e-mail uvedený v těchto bodech za e-mail zaslaný společností Samsung a odhalený v jejích prostorách, ačkoliv e-mail zaslala navrhovatelka a byl odhalen v jejích prostorách.
- 120 Navrhovatelka však u Soudního dvora nezpochybňuje samotnou existenci a obsah dotčeného e-mailu ani závěry, které Tribunál z tohoto e-mailu vyvodil. Navrhovatelka konkrétně nepředkládá žádný argument, který by mohl prokázat, že Tribunál zkreslil důkazy, když měl na základě uvedeného e-mailu za to, že se navrhovatelka účastnila kontaktů se společností Samsung a že si při této příležitosti vyměňovaly informace, které Tribunál, jakožto jediný příslušný k posouzení skutkových okolností, kvalifikoval jako protisoutěžní.
- 121 Za těchto okolností je třeba mít za to, že chybná identifikace dotčeného e-mailu je chybou v psaní, která neměla vliv na meritorní posouzení argumentů navrhovatelky týkajících se kontaktu, který proběhl v období od 1. června do 8. června 2004 s ohledem na obsah uvedeného emailu.
- 122 V rozsahu, v němž navrhovatelka dodává, že z důvodu chybné identifikace dotčeného e-mailu Tribunál nesplnil svou povinnost provést úplný přezkum jejích argumentů, je třeba uvést, že její argumentace neumožňuje identifikovat nesprávné právní posouzení, které Tribunálu vytýká, takže tuto argumentaci je třeba odmítnout jako v tomto ohledu nepřijatelnou.
- 123 S ohledem na výše uvedené je třeba pátou část prvního důvodu kasačního opravného prostředku zamítnout.

6. Závěr k prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

- 124 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba první důvod kasačního opravného prostředku zamítnout, s výhradou přezkumu v bodě 191 a následujících tohoto rozsudku první části prvního žalobního důvodu v rozsahu, v němž vychází z porušení pravomocí soudního přezkumu v plné jurisdikci.

B. K druhému důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z nesprávného použití článku 101 SFEU

- 125 Druhý důvod kasačního opravného prostředku vznesený navrhovatelkou se dělí na tři části.

1. K první části druhého důvodu kasačního opravného prostředku

a) Argumentace účastnic řízení

- 126 V první části druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka vytýká Tribunálu, že právně nesprávně kvalifikoval relevantní skutkové okolnosti vzhledem k článku 101 SFEU. Navrhovatelka zpochybňuje posouzení Tribunálu, co se týče kontaktů, ke kterým došlo ve dnech 24. září a 3. listopadu 2003 se společností Samsung.

- 127 Na prvním místě, pokud jde o kontakt ze dne 24. září 2003, je navrhovatelka zaprvé toho názoru, že úvahy zahrnuté v bodě 168 napadeného rozsudku neumožňují konstatovat, že hospodářská soutěž byla omezena od roku 2003. Nejprve s odkazem na body 90 a 297 odůvodnění sporného rozhodnutí totiž navrhovatelka uvádí, že z použitého souboru nepřímých důkazů lze vyvodit pouze dva odkazy týkající se ceny pro rok 2003. Podle navrhovatelky se jedná o pouhou poznámku o soudobé úrovni tržních cen, která byla obecně známa, a o úpravu cen pro čtvrté čtvrtletí roku 2003 v případě zákazníka Schlumberger Smart Cards and Terminals. Navrhovatelka má dále za to, že výměny informací o budoucích cenách a kapacitách zmíněné v uvedeném bodě 168 napadeného rozsudku nemohou podpořit závěr, že tvrzené protiprávní jednání mohlo ovlivnit hospodářskou soutěž již v roce 2003. Konečně napadený rozsudek neobsahuje podle navrhovatelky žádnou analýzu účinků výměny informací o cenách pro rok 2003 na hospodářskou soutěž, a Tribunál podle navrhovatelky nekvalifikoval tuto výměnu jako omezení hospodářské soutěže z hlediska účelu.
- 128 Zadruhé má navrhovatelka za to, že pouhé prohlášení – které ostatně bylo obecné a neobsahovalo jakoukoliv zmínku o budoucím stanovování cen nebo o chování na trhu – týkající se čipů pro jiné karty učiněné při kontaktu dne 24. září 2003 nepostačuje k tomu, aby prokázalo, že došlo k protiprávní výměně citlivých informací o těchto výrobcích. Komise ani Tribunál podle navrhovatelky neprokázaly, že sdílení těchto informací mohlo omezit hospodářskou soutěž. Tribunál proto tím, že shledal v bodě 256 napadeného rozsudku opak, se podle navrhovatelky dopustil nesprávného posouzení, ba dokonce zkreslil důkazy. V důsledku toho podle navrhovatelky nesprávně zohlednil příjmy související s těmito výrobky pro účely výpočtu částky pokuty uložené navrhovatelce.
- 129 Na druhém místě, pokud jde o kontakt ze dne 3. listopadu 2003, navrhovatelka tvrdí, že Tribunál porušil svoji povinnost uvést odůvodnění, jelikož neposkytl žádné odůvodnění, které by umožňovalo kvalifikovat tento kontakt jakožto ilegální výměnu informací, a že neodpověděl na argumenty zahrnuté k této věci v bodech 83 až 86 žaloby.
- 130 Dále je podle navrhovatelky posouzení zahrnuté v bodech 181 až 183 napadeného rozsudku ohledně důkazní hodnoty důkazů použitých k prokázání existence kontaktu ze dne 3. listopadu 2003 stiženo vadou spočívající v porušení povinnosti uvést odůvodnění a v porušení presumpce nevin, jakož i ve zjevně nesprávném posouzení a zkreslení důkazů. Komise ani Tribunál totiž podle navrhovatelky neposkytly dostatečné vysvětlení, pokud jde o existenci jednotlivých verzí e-mailu ze dne 3. listopadu 2003 nebo o jeho pravost. Pokud jde o soubor nepřímých důkazů uvedený v bodě 183 tohoto rozsudku, který obsahuje pouze dva zdroje, navrhovatelka uvádí, že interní e-mail společnosti Renesas ze dne 7. října 2003 je založen na informacích z doslechu a že vzhledem k tomu, že předcházel datu kontaktu ze dne 3. listopadu 2003, je podle ní zcela zjevné, že nemůže prokázat existenci posledně uvedeného kontaktu. Tribunál podle navrhovatelky neuvedl důvody, na základě kterých mohla Komise vyvodit z e-mailu společnosti Samsung ze dne 7. listopadu 2003, ve kterém byl zmíněn pouze návrh budoucí schůzky na den 17. listopadu 2003, že došlo ke kontaktu ze dne 3. listopadu 2003. Z těchto důvodů Tribunál podle navrhovatelky nedodržel pravidla týkající se důkazního břemene, zkreslil důkazy a vycházel ze zjevně nesprávných posouzení.
- 131 Komise má za to, že tyto argumenty jsou nepřijatelné v rozsahu, v němž se navrhovatelka snaží zpochybnit posouzení skutkového stavu Tribunálu, a zároveň nepodložené.

b) Závěry Soudního dvora

- 132 Nejprve je třeba s ohledem na argumenty Komise konstatovat, že podstatou argumentů uplatněných na podporu této části není snaha navrhovatelky zpochybnit posouzení skutkového stavu ze strany Tribunálu, ale že tvrdí, že se Tribunál při posouzení kontaktů se společností Samsung dne 24. září a 3. listopadu 2003 dopustil nesprávného právního posouzení.

- 133 Na prvním místě, pokud jde o kontakt ze dne 24. září 2003, navrhovatelka zpochybňuje body 168 a 256 napadeného rozsudku v rozsahu, v němž Tribunál rozhodl, že protiprávní jednání, kterého se navrhovatelka dopustila, započalo v průběhu roku 2003 a týkalo se čipů pro jiné karty.
- 134 Zprv je nesporné, jak uvedl Tribunál zejména v bodech 166, 168 a 173 až 175 napadeného rozsudku, že při kontaktu ze dne 24. září 2003 si navrhovatelka a společnost Samsung vyměnily citlivé informace mimo jiné o svých budoucích cenách.
- 135 Přitom právě kvůli samotnému předmětu této výměny informací mezi konkurenty mohl Tribunál právem kvalifikovat tuto výměnu jako jednání protiprávní svým účelem, aniž mohou argumenty vznesené žalobkyní v rámci druhé části tohoto důvodu kasačního opravného prostředku prokázat, že tato kvalifikace je stížena vadou spočívající v nesprávném právním posouzení, jak vyplývá z bodů 157 až 160 tohoto rozsudku.
- 136 Za těchto okolností, i za předpokladu, že by konkurenti nediskutovali o cenách pro rok 2003, měl Tribunál za to, aniž se dopustil nesprávného právního posouzení, pokud jde o počátek protiprávního jednání, že navrhovatelka se účastnila takového protiprávního jednání od 24. září 2003.
- 137 Argumenty navrhovatelky směřující k prokázání toho, že se na schůzce ze dne 24. září 2003 nejednalo o cenách pro rok 2003, jsou tudíž kromě toho, že ve skutečnosti usilují o dosažení nového posouzení skutkového stavu, který nespadá do pravomoci Soudního dvora v řízení o kasačním opravném prostředku, irelevantní.
- 138 Tribunál dále nebyl nijak povinen zkoumat a prokázat existenci protisoutěžních účinků za rok 2003. Podle judikatury Soudního dvora totiž není nezbytné zkoumat důsledky jednání ve vzájemné shodě, jestliže je jeho protisoutěžní účel prokázán (rozsudek ze dne 4. června 2009, T-Mobile Netherlands a další, C-8/08, EU:C:2009:343, bod 30).
- 139 Zadruhé, pokud jde o argument o protiprávním jednání týkajícím se čipů pro jiné karty, který směřuje proti bodu 256 napadeného rozsudku, je třeba uvést, že ze znění písemností navrhovatelky vyplývá, že v rámci svého pátého důvodu kasačního opravného prostředku před Tribunálem popřela jakoukoliv diskusi o čipech pro jiné karty, aniž případně podpůrně tvrdila, že diskuse o těchto výrobcích při kontaktu ze dne 24. září 2003 nemůže být považována za protisoutěžní svým účelem. Tribunál tudíž nebyl povinen podrobněji zkoumat tuto otázku. Ve zbývajících částech je třeba odkázat na body 104 až 109 tohoto rozsudku.
- 140 Na druhém místě, pokud jde o kontakt ze dne 3. listopadu 2003, navrhovatelka zpochybňuje posouzení provedené Tribunálem v bodech 181 až 183 a 185 napadeného rozsudku ohledně existence tohoto kontaktu a jeho protiprávní povahy.
- 141 Zprv měl Tribunál v bodech 181 až 183 napadeného rozsudku za to, že navrhovatelka nepředložila důkaz o tom, že objektivní důvody, které přednesla Komise, aby odůvodnila existenci několika verzí e-mailu ze dne 3. listopadu 2003, byly chybné, a dále měl za to, že existuje soubor nepřímých důkazů vyplývajících z dalších důkazů, které prokazují, že v uvedený den došlo k protisoutěžnímu kontaktu.
- 142 V této souvislosti již bylo v bodech 68 a 69 tohoto rozsudku poukázáno na to, že je na navrhovatelce, aby úvahy provedené Komisí ve sporném rozhodnutí ohledně pravosti e-mailu ze dne 3. listopadu 2003 u Tribunálu zpochybnila, a že Tribunál uvedl důvody, na základě kterých se navrhovatelce nepodařilo prokázat, že tyto úvahy byly chybné.
- 143 Za těchto okolností se Tribunál nedopustil nesprávného právního posouzení ani neporušil svou povinnost uvést odůvodnění, když odmítl argumenty navrhovatelky týkající se pravosti e-mailu ze dne 3. listopadu 2003.

- 144 Dále, pokud jde o argument, jímž navrhovatelka kritizuje soubor nepřímých důkazů uvedený v bodech 181 a 183 napadeného rozsudku, stačí připomenout, že posouzení důkazů, s výhradou případu jejich zkreslení, nepadá do pravomoci Soudního dvora ve stadiu řízení o kasačním opravném prostředku. I když navrhovatelka tvrdí, že důkazy z tohoto souboru nepřímých důkazů nemohou podpořit existenci protiprávního kontaktu ze dne 3. listopadu 2003, nijak přitom neprokazuje, že Tribunál tyto důkazy zkreslil.
- 145 Zadruhé měl Tribunál v bodě 185 napadeného rozsudku za to, že potud, pokud navrhovatelka usuzovala, že kontakt ze dne 3. listopadu 2003 nepředstavoval omezení hospodářské soutěže svým účelem, nebyla Komise povinna prokázat to, že každá protiprávní diskuze představuje takové omezení, jelikož prokázala, že omezení hospodářské soutěže svým účelem představovaly dotčené praktiky posuzované jako celek.
- 146 Tribunál tímto konstatoval, jak tvrdí navrhovatelka, protiprávní povahu dotčených diskusí a vzdal se přezkumu argumentů předložených navrhovatelkou, jíž se týkaly povahy kontaktu ze dne 3. listopadu 2003, která je protisoutěžní svým účelem.
- 147 S ohledem na úvahy uvedené v bodech 43 až 55 tohoto rozsudku však takový přístup není za okolností projednávané věci v rozporu s požadavky na přezkum legality konstatování protiprávního jednání. Navrhovatelka ostatně netvrdí, že tento přístup mohl ovlivnit posouzení přiměřenosti částky pokuty za protiprávní jednání.
- 148 První část druhého důvodu kasačního opravného prostředku je proto třeba zamítnout.

2. K druhé části druhého důvodu kasačního opravného prostředku

a) Argumentace účastnic řízení

- 149 Druhou částí druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka vytýká Tribunálu, že v bodech 172 až 176, 185 a 189 napadeného rozsudku nesprávně vyložil pojem „omezení hospodářské soutěže z hlediska účelu“. Tribunál podle navrhovatelky neprovedl dostatečnou analýzu povahy dotčených praktik, a zejména v bodech 176 a 189 napadeného rozsudku se podle jejího názoru spokojil s nedostatečným odůvodněním a rozporuplným přístupem.
- 150 Navrhovatelka tvrdí, že vzhledem k tomu, že Tribunál postupoval v rozporu s judikaturou Soudního dvora v tomto ohledu, neprovedl analýzu a neprokázal, že dotčené výměny informací vykazovaly dostatečný stupeň škodlivosti pro hospodářskou soutěž na trhu s čipy pro inteligentní karty. Navrhovatelka má za to, že sporadická výměna informací o aktuálních tržních cenách nebo o obecných a potenciálních budoucích tendencích cen, jakož i o vývoji trhu není sama o sobě tak škodlivá na mimořádně konkurenceschopném trhu, jako je uvedený trh s čipy pro inteligentní karty.
- 151 Navrhovatelka uvádí, že nedostatečně odůvodněné posouzení zahrnuté v bodě 174 napadeného rozsudku, podle kterého bylo sporné jednání „takové povahy, že „umožňovalo konkurentům omezit“ hospodářskou soutěž, zavádí dvě nejisté a odlišné podmínky pro stupeň škodlivosti požadovaný Soudním dvorem.
- 152 Konečně s ohledem na rozdílnost pěti kontaktů přezkoumaných Tribunálem, Tribunál podle navrhovatelky pochybil, když konstatoval, přičemž tak zřejmě učinil v bodě 185 napadeného rozsudku, globální omezení hospodářské soutěže z hlediska účelu.
- 153 Komise všechny tyto argumenty zpochybňuje.

b) Závěry Soudního dvora

- 154 V rámci druhé části druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka vytýká Tribunálu, že pominul judikaturu Soudního dvora týkající se pojmu „omezení hospodářské soutěže z hlediska účelu“.
- 155 Podle judikatury Soudního dvora platí, že zásadní právní kritérium pro určení toho, zda dohoda nebo jednání ve vzájemné shodě představuje omezení hospodářské soutěže „z hlediska účelu“ ve smyslu čl. 101 odst. 1 SFEU, spočívá v konstatování, že taková dohoda nebo taková praktika vykazuje sama o sobě dostatečný stupeň škodlivosti ve vztahu k hospodářské soutěži k tomu, aby byl učiněn závěr, že není třeba přezkoumávat její důsledky (v tomto smyslu viz zejména rozsudek ze dne 27. dubna 2017, FSL a další v. Komise, C-469/15, EU:C:2017:308, bod 104 a citovaná judikatura).
- 156 Při posuzování toho, zda druh koordinace mezi podniky vykazuje dostatečný stupeň škodlivosti, aby byl považován za omezení hospodářské soutěže „z hlediska účelu“, je třeba se soustředit zejména na jeho obsah, na cíle, kterých má dosáhnout, a na hospodářský a právní kontext, do kterého spadá. V rámci posuzování uvedeného kontextu, je třeba vzít v úvahu také povahu dotčeného zboží nebo dotčených služeb, jakož i skutečné podmínky fungování a struktury sporného trhu či trhů (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 5. prosince 2013, Solvay Solexis v. Komise, C-449/11 P, nezveřejněný, EU:C:2013:802, bod 36; ze dne 19. března 2015, Dole Food a Dole Fresh Fruit Europe v. Komise, C-286/13 P, EU:C:2015:184, bod 117 a citovaná judikatura, a ze dne 27. dubna 2017, FSL a další v. Komise, C-469/15 P, EU:C:2017:308, bod 105 a citovaná judikatura).
- 157 Zaprvé, pokud jde o kontakt ze dne 24. září 2003, ze skutkových zjištění provedených v bodech 164 a 165 napadeného rozsudku Tribunálem vyplývá, že navrhovatelka a společnost Samsung si vyměňovaly informace o svých aktuálních a budoucích kapacitách a cenách a o jejich strategii technologického vývoje. Tribunál měl v bodě 166 napadeného rozsudku za to, že taková výměna informací o cenách a kapacitách může zejména na trhu, na kterém jsou nabídka a poptávka koncentrované, bezprostředně ovlivnit obchodní strategii konkurentů.
- 158 Tribunál v reakci na argumenty navrhovatelky směřující ke zpochybnění kvalifikace omezení hospodářské soutěže z hlediska účelu, kterou Komise v souvislosti s tímto kontaktem použila, mimo jiné opětovně připomněl judikaturu citovanou v bodech 155 tohoto rozsudku a v bodech 173 a 174 napadeného rozsudku měl za to, že hospodářské faktory charakterizující dotčený trh, které navrhovatelka nezpochybnila, mohly prokázat, že dotčené podniky měly prospěch z výměny citlivých informací týkajících se strategických politik jejich konkurentů z hlediska ceny, kapacity a technologického vývoje, jelikož jim umožnily zpomalit pokles cen na dotčeném trhu.
- 159 Tribunál tímto postupem, na rozdíl od tvrzení žalobkyně, rozhodl v souladu s judikaturou uvedenou v bodech 155 a 156 tohoto rozsudku. Tribunál totiž přezkoumal obsah komunikací mezi konkurenty, včetně povahy vyměněných informací, posoudil cíle, které konkurenti sledovali, a zohlednil kontext trhu, na kterém k těmto diskusím docházelo.
- 160 Dále na rozdíl od toho, co vyvozuje navrhovatelka, kvalifikování výměny citlivých informací mezi konkurenty na dotčeném trhu jakožto omezení hospodářské soutěže z hlediska účelu nezávisí na tom, jak často k výměně informací docházelo. Takové kritérium totiž z judikatury citované v bodech 155 a 156 tohoto rozsudku nijak nevyplývá.
- 161 Zadruhé v bodě 176 napadeného rozsudku Tribunál odmítl argument navrhovatelky, podle kterého Komise neprokázala, že jednání, ke kterým došlo při kontaktu ze dne 24. září 2003 a která se týkala výrobní kapacity, mohla omezit hospodářskou soutěž. Podle Tribunálu, jelikož Komise označila důvody, proč měla za to, že uvedená výměna informací mohla s ohledem na vlastnosti trhu omezit hospodářskou soutěž, nebyla povinna prokázat její protisoutěžní účinky.

- 162 Z toho vyplývá, že Tribunál měl v podstatě za to, že navrhovatelka svým argumentem vytýkala Komisi, že neprokázala protisoutěžní účinky této výměny informací. Navrhovatelka přitom ve svém kasačním opravném prostředku netvrdí, že Tribunál nerespektoval rozsah jejího argumentu. Dále je posouzení tohoto argumentu provedené Tribunálem v souladu s judikaturou Soudního dvora citovanou v bodě 138 tohoto rozsudku.
- 163 Zatřetí je třeba podotknout, že argument navrhovatelky týkající se bodu 185 napadeného rozsudku je třeba z důvodů uvedených v bodech 145 až 147 tohoto rozsudku odmítnout.
- 164 Začtvrté odůvodnění zahrnuté v bodě 189 napadeného rozsudku, podle kterého „výměna důvěrných informací [týkajících se úmyslu zvýšit ceny pro všechny zvláštní kategorie výrobků], ke které došlo mezi konkurenty, nutně vedla k narušení hospodářské soutěže“, nelze s ohledem na hospodářský kontext trhu s čipy pro inteligentní karty, jak je popsán v bodě 173 napadeného rozsudku, považovat za odůvodnění stížené vadou spočívající v nesprávném právním posouzení.
- 165 Druhou část druhého důvodu kasačního opravného prostředku je tudíž třeba zamítnout.

3. K třetí části druhého důvodu kasačního opravného prostředku

a) Argumentace účastnic řízení

- 166 Třetí částí druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka zpochybňuje odůvodnění zahrnuté v bodech 215 až 224, 226 a 227 napadeného rozsudku týkající se její účasti na jediném a trvajícím protiprávním jednání.
- 167 Navrhovatelka poukazuje na nesoulad odůvodnění v bodech 215, 226 a 227 napadeného rozsudku, jelikož jí Tribunál přičítá odpovědnost za všechna protiprávní jednání, přičemž zároveň uvádí, že se navrhovatelka neúčastnila jediného a trvajících protiprávních jednání jako celku.
- 168 Dále navrhovatelka připomíná, že podle judikatury Soudního dvora platí, že účast podniku na jediném a trvajícím protiprávním jednání vyžaduje splnění tří podmínek, a to zaprvé existenci celkového plánu sledujícího společný cíl, zadruhé úmysl tohoto podniku podílet se na tomto plánu a zatřetí skutečnost, že podnik měl prokázanou nebo předpokládanou vědomost o protiprávním jednání ostatních účastníků. V projednávaném případě přitom Tribunál ani Komise neposkytly podle navrhovatelky žádné odůvodnění, které umožňovalo dospět k závěru, že se navrhovatelka úmyslně podílela na tomtéž jediném cíli jako společnosti Renesas, Samsung a Philips. Jak podle navrhovatelky vyplývá z bodu 312 odůvodnění sporného rozhodnutí a bodu 231 napadeného rozsudku, Komise a Tribunál dále nekonstatovaly, že navrhovatelka o jednání společností Renesas, Samsung a Philips věděla.
- 169 Jak Komise, tak Tribunál tak podle navrhovatelky pominuly kritérium týkající se individuálního úmyslu účastnit se společného plánu. Naopak v rozsudku ze dne 15. července 2015, voestalpine a voestalpine Wire Rod Austria v. Komise (T-418/10, EU:T:2015:516, bod 302), Tribunál podle navrhovatelky provedl podrobnou analýzu tohoto kritéria.
- 170 Komise opodstatněnost této části důvodu kasačního opravného prostředku zpochybňuje.

b) Závěry Soudního dvora

- 171 Ve třetí části druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka vytýká Tribunálu nesprávné právní posouzení při provádění analýzy její účasti na jediném a trvajícím protiprávním jednání.

- 172 Podle judikatury Soudního dvora platí, že podnik, který se podílel na jediném a komplexním protiprávním jednání chováním, které je mu vlastní a spadá pod pojem „dohoda nebo jednání ve vzájemné shodě, jehož účelem je narušení hospodářské soutěže“ ve smyslu čl. 101 odst. 1 SFEU a jehož cílem bylo přispět k uskutečňování protiprávního jednání jako celku, tak může být rovněž odpovědný za chování ostatních podniků v rámci téhož protiprávního jednání po celou dobu účasti na uvedeném protiprávním jednání. Tak je tomu, je-li prokázáno, že uvedený podnik svým jednáním zamýšlel přispět ke společným cílům sledovaným všemi účastníky a věděl o plánovaném nebo uplatňovaném protiprávním jednání jiných podniků sledujících tytéž cíle nebo ho mohl rozumně předvídat a byl připraven přijmout z toho plynoucí riziko (rozsudky ze dne 6. prosince 2012, Komise v. Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, EU:C:2012:778, bod 42, jakož i ze dne 24. června 2015, Fresh Del Monte Produce v. Komise a Komise v. Fresh Del Monte Produce, C-293/13 P a C-294/13 P, EU:C:2015:416, bod 157).
- 173 Naproti tomu, pokud se podnik přímo účastnil jednoho či více protisoutěžních úkonů tvořících jediné a trvající protiprávní jednání, ale nebylo prokázáno, že svým jednáním zamýšlel přispět ke všem společným cílům sledovaným dalšími účastníky kartelové dohody a že věděl o každém dalším plánovaném nebo uplatňovaném protiprávním jednání uvedených účastníků sledujících tytéž cíle nebo že ho mohl rozumně předvídat a byl připraven přijmout z toho plynoucí riziko, Komise mu může přičíst jen odpovědnost za jednání, na kterém se přímo účastnil, a za zamýšlené nebo skutečné jednání dalších účastníků sledujících tytéž cíle jako on, o němž prokazatelně věděl nebo ho mohl rozumně předvídat a byl připraven přijmout z toho plynoucí riziko (rozsudky ze dne 6. prosince 2012, Komise v. Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, EU:C:2012:778, bod 44, a ze dne 24. června 2015, Fresh Del Monte Produce v. Komise a Komise v. Fresh Del Monte Produce, C-293/13 P a C-294/13 P, EU:C:2015:416, bod 159).
- 174 V projednávaném případě Tribunál v souladu s touto judikaturou v bodě 226 napadeného rozsudku uvedl, že konstatování existence jediného protiprávního jednání nezávisí na otázce, zda je odpovědnost za toto protiprávní jednání jako celek přičitatelná jednomu podniku.
- 175 V souvislosti s posledně uvedeným z konstatování provedených Tribunálem v bodech 229 a 231 napadeného rozsudku bezesporu vyplývá, že navzdory určité nejednoznačnosti sporného rozhodnutí, k čemuž Tribunál uvedl hlavní úvahy v bodech 215, 227 a 228 napadeného rozsudku, Komise v tomto rozhodnutí přičetla navrhovatelce odpovědnost za účast na dotčeném protiprávním jednání pouze za dvoustranné kontakty se společnostmi Samsung a Renesas a nepřičetla jí odpovědnost za toto protiprávní jednání jako celek.
- 176 Odůvodnění napadeného rozsudku tudíž není rozporuplné, pokud jde o rozsah účasti navrhovatelky na dotčeném protiprávním jednání.
- 177 Vzhledem k tomu, že navrhovatelce byla přičtena odpovědnost za dotčené protiprávní jednání nikoliv jako celek, ale pouze v rozsahu její přímé účasti na projevech tohoto protiprávního jednání, nebylo v projednávané věci nutně nezbytné prokázat, že věděla o koluzivních chováních dalších členů tohoto protiprávního jednání.
- 178 Třetí část druhého důvodu kasačního opravného prostředku je tudíž třeba zamítnout a z toho důvodu je třeba zamítnout druhý důvod kasačního opravného prostředku v plném rozsahu.

C. K třetímu důvodu kasačního opravného prostředku, který se týká pokuty uložené navrhovatelce, a k první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku v rozsahu, v němž vychází z porušení pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci

1. Argumentace účastnic řízení

- 179 Třetí důvod kasačního opravného prostředku vznesený navrhovatelkou se dělí na dvě části.
- 180 V první části třetího důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka vytýká Tribunálu, že se při určení částky pokuty dopustil zjevně nesprávného posouzení, jelikož provedl neúplný a selektivní přezkum jí napadených dvoustranných kontaktů, jak je zdůrazněno v rámci první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku. Při výkonu své pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci má Tribunál podle navrhovatelky zohlednit počet nepřímých důkazů a individuální účast každého podniku na protiprávním jednání. Vzhledem k tomu, že Tribunál takto neučinil, má navrhovatelka za to, že nerespektoval judikaturu Soudního dvora. Tribunál podle navrhovatelky rovněž nedostatečně odůvodnil své posouzení, podle kterého bylo snížení částky pokuty uložené Komisí adekvátní, přestože nepřezkoumal ani polovinu kontaktů, jejichž existenci Komise prokázala, a přestože navrhovatelka zpochybnila přiměřenost částky pokuty, která jí byla uložena na základě těchto posledně uvedených kontaktů.
- 181 Druhou částí třetího důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka vytýká Tribunálu, že porušil zásadu proporcionality.
- 182 Na prvním místě navrhovatelka tvrdí, že Tribunál nedostatečně zohlednil skutečnost, že se protiprávního jednání účastnila pouze v omezené míře.
- 183 Navrhovatelka tvrdí, že na rozdíl od toho, jak rozhodl Tribunál v bodě 239 napadeného rozsudku, předložila v bodě 172 své žaloby a v bodě 115 své repliky před Tribunálem argumenty, kterými zpochybnila snížení pokuty o 20 % přiznané Komisí.
- 184 Dále má navrhovatelka za to, že Tribunál pro účely stanovení částky pokuty nezohlednil závažnost týkající se její velmi omezené individuální účasti na protiprávním jednání, přičemž tak pomínil judikaturu Soudního dvora. Tato částka neodráží podle navrhovatelky její skutečnou účast na tomto protiprávním jednání, jelikož Tribunál provedl přezkum pouze omezeného počtu kontaktů, přičemž navrhovatelka nevěděla o dvoustranných kontaktech mezi ostatními účastníky protiprávního jednání a pouze jeden kontakt spojený s navrhovatelkou se týkal čipů pro jiné karty. Navrhovatelka uvádí, že její příjmy z těchto čipů pro jiné karty představovaly více než 50 % jejího celkového obrátu a že protiprávní jednání v odvětví čipů pro jiné karty se mohlo vztahovat pouze k roku 2004. Tribunál tudíž podle navrhovatelky dostatečně nezohlednil část obrátu, kterou představují výrobky, ve vztahu k nimž došlo k protiprávnímu jednání, na rozdíl od toho, co vyžaduje judikatura Soudního dvora.
- 185 Na druhém místě navrhovatelka zpochybňuje body 269 a 270 napadeného rozsudku, když tvrdí, že Komise a Tribunál tím, že jí uložily pokutu v nepřiměřené výši, porušily článek 49 Listiny základních práv Evropské unie, a že Tribunál porušil svoji pravomoc soudního přezkumu v plné jurisdikci. Tribunál podle navrhovatelky nezohlednil omezenou účast navrhovatelky na dotčeném protiprávním jednání. Zejména stanovení částky pokuty vycházelo podle navrhovatelky z nesprávného výpočtu obrátu a bylo v rozporu s judikaturou uvedenou v bodě 269 napadeného rozsudku. Celkové příjmy navrhovatelky z čipů pro jiné karty tak byly podle navrhovatelky nesprávně zohledněny za celou dobu trvání tvrzeného protiprávního jednání. Podle navrhovatelky se totiž protiprávní jednání týkající se čipů pro jiné karty může týkat nejvýše (*quod non*) roku 2004.
- 186 Komise má za to, že tyto argumenty je třeba odmítnout.

- 187 Pokud jde o první část, Komise uvádí, že počet kontaktů, kterých se navrhovatelka účastnila, nijak nemění závažnost její účasti na protiprávním jednání, jelikož účinky hospodářských důsledků protisoutěžních kontaktů se projeví až po dni, kdy došlo k těmto kontaktům.
- 188 Pokud jde o druhou část tohoto důvodu kasačního opravného prostředku, Komise má za to, že na základě článku 170 jednacího řádu Tribunálu je nepřipustný argument, který vychází ze skutečnosti, že při přezkumu závažnosti účasti navrhovatelky na protiprávním jednání měl Tribunál zohlednit okolnost, že pouze některé z uvedených kontaktů se týkaly čipů pro jiné karty, jelikož byl poprvé uplatněn až před Tribunálem. V každém případě Tribunál podle Komise právem rozhodl, že dotčené protiprávní jednání se týkalo takovýchto čipů.
- 189 Na prvním místě Komise poukazuje na to, že vzhledem k tomu, že Tribunál může zohlednit závažnost účasti podniku na protiprávním jednání buďto při stanovování základní částky pokuty, kterou může podniku uložit, nebo na základě přitěžujících nebo polehčujících okolností, tak právem potvrdil stanovení procentního podílu závažnosti ve výši 16 % pro každého účastníka kartelové dohody. Navrhovatelka podle Komise neprokázala, že snížení pokuty o 20 % provedené v její prospěch vedlo k uložení částky pokuty nadměrné natolik, aby byla nepřiměřená.
- 190 Na druhém místě, pokud jde o údajné porušení zásady proporcionality, Komise tvrdí, že vyšší částka pokuty, která byla uložena navrhovatelce, v porovnání s částkami pokut uložených sporným rozhodnutím ostatním účastníkům protiprávního jednání vyplývá ze skutečnosti, že podíl tržeb navrhovatelky z čipů pro inteligentní karty je nejvyšší z tržeb čtyř účastníků. Komise v tomto ohledu uvádí, že obrat je objektivním kritériem, které udává skutečnou míru škodlivosti koluzivního jednání pro běžnou hospodářskou soutěž. Žádný z dalších faktorů, které žalobkyně uplatnila, nemohl podle Komise změnit posouzení závažnosti protiprávního jednání ze strany Tribunálu.

2. Závěry Soudního dvora

- 191 Vzhledem k tomu, že se obě části třetího důvodu kasačního opravného prostředku částečně překrývají, je třeba je zkoumat společně. V souladu s tím, co bylo uvedeno v bodě 56 tohoto rozsudku, je kromě toho třeba přezkoumat rovněž argumenty uplatněné na podporu první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku, jelikož se týkají výkonu pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci ze strany Tribunálu.
- 192 Na prvním místě je třeba připomenout, že pouze Tribunál je příslušný k tomu, aby přezkoumal způsob, jímž Komise posoudila v každém jednotlivém případě závažnost protiprávních jednání. V rámci kasačního opravného prostředku je předmětem přezkumu Soudního dvora jednak to, v jakém rozsahu Tribunál přihlédl právně správným způsobem ke všem zásadním faktorům pro posouzení závažnosti určitého jednání ve světle článku 101 SFEU a článku 23 nařízení č. 1/2003, a jednak ověření, zda Tribunál právně dostačujícím způsobem odpověděl na veškeré argumenty dovolávané na podporu návrhu na zrušení pokuty nebo snížení její částky (rozsudek ze dne 26. ledna 2017, *Laufen Austria v. Komise*, C-637/13 P, EU:C:2017:51, bod 58).
- 193 Na druhém místě podle judikatury Soudního dvora platí, že pravomoc soudního přezkumu v plné jurisdikci, která je unijnímu soudu přiznána v článku 31 nařízení č. 1/2003 v souladu s článkem 261 SFEU, opravňuje soud, aby nad rámec pouhého přezkumu legality sankce nahradil posouzení Komise svým posouzením, a uloženou pokutu nebo penále tedy zrušil, snížil nebo zvýšil (rozsudek ze dne 8. prosince 2011, *Chalkor v. Komise*, C-386/10 P, EU:C:2011:815, bod 63 a citovaná judikatura, a ze dne 26. ledna 2017, *Villeroy & Boch Austria v. Komise*, C-626/13 P, EU:C:2017:54, bod 81).

- 194 Je pravda, že výkon této pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci není rovnocenný přezkumu bez návrhu a řízení má spornou povahu. Je v zásadě na žalobci, aby vznesl důvody proti spornému rozhodnutí a na podporu těchto důvodů předložil důkazy (rozsudky ze dne 18. prosince 2014, Komise v. Parker Hannifin Manufacturing a Parker-Hannifin, C-434/13 P, EU:C:2014:2456, bod 76 a citovaná judikatura, a ze dne 26. ledna 2017, Villeroy & Boch Austria v. Komise, C-626/13 P, EU:C:2017:54, bod 83).
- 195 Jak však uvedl generální advokát v bodě 74 svého stanoviska, za účelem splnění požadavků na soudní přezkum v plné jurisdikci ve smyslu článku 47 Listiny základních práv, pokud jde o pokutu, musí unijní soud při výkonu pravomocí stanovených v člancích 261 a 263 SFEU přezkoumat všechny právní i skutkové výhrady směřující k prokázání toho, že částka pokuty neodpovídá závažnosti a době trvání protiprávního jednání (rozsudky ze dne 18. prosince 2014, Komise v. Parker Hannifin Manufacturing a Parker-Hannifin, C-434/13 P, EU:C:2014:2456, bod 75 a citovaná judikatura, a ze dne 26. ledna 2017, Villeroy & Boch Austria v. Komise, C-626/13 P, EU:C:2017:54, bod 82).
- 196 Na třetím místě musí být závažnost protiprávního jednání posouzena individuálně (rozsudek ze dne 11. července 2013, Team Relocations a další v. Komise, C-444/11 P, nezveřejněný, EU:C:2013:464, bod 102). Pro stanovení částky pokut je třeba zohlednit dobu trvání protiprávního jednání a všechny skutečnosti, které mohou ovlivnit posouzení jeho závažnosti, jako je jednání každého z podniků, jejich role při zavádění jednání ve vzájemné shodě, zisk, který mohly z těchto jednání mít, jejich velikost a hodnota dotčeného zboží, jakož i riziko, které představují protiprávní jednání tohoto druhu pro Evropskou unii (rozsudek ze dne 8. prosince 2011, Chalkor v. Komise, C-386/10 P, EU:C:2011:815, bod 56 a citovaná judikatura).
- 197 Mezi takovéto skutečnosti patří rovněž počet a intenzita protisoutěžních jednání (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 8. prosince 2011, Chalkor v. Komise, C-386/10 P, EU:C:2011:815, bod 57 a citovaná judikatura).
- 198 Soudní dvůr však připomněl, že pro účely posouzení závažnosti protiprávního jednání neexistuje závazný nebo taxativní výčet kritérií, ke kterým musí být povinně přihlédnuto (rozsudky ze dne 3. září 2009, Prym a Prym Consumer v. Komise, C-534/07 P, EU:C:2009:505, bod 54, a ze dne 13. června 2013, Versalis v. Komise, C-511/11 P, EU:C:2013:386, bod 82 a citovaná judikatura).
- 199 Z judikatury Soudního dvora kromě toho vyplývá, že Komise může zohlednit závažnost účasti podniku na protiprávním jednání a konkrétní okolnosti věci buďto při posouzení závažnosti protiprávního jednání ve smyslu článku 23 nařízení č. 1/2003, nebo při úpravě základní částky podle polehčujících a přitěžujících okolností. Poskytnout takovouto volbu Komisi je v souladu s judikaturou připomenutou v bodě 196 tohoto rozsudku, vzhledem k tomu, že v každém případě vyžaduje, aby při stanovování částky pokuty bylo zohledněno individuální chování dotčeného podniku (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. července 2013, Team Relocations a další v. Komise, C-444/11 P, nezveřejněný, EU:C:2013:464, body 104 a 105).
- 200 V projednávané věci nejprve ze sporného rozhodnutí a konstatování Tribunálu v bodech 215, 229 a 231 napadeného rozsudku jednoznačně vyplývá, že pokud Komise v tomto rozhodnutí konstatovala existenci jediného a trvajícího protiprávního jednání, přičetl tento orgán navrhovatelce odpovědnost za toto protiprávní jednání pouze v rozsahu protiprávních kontaktů, které měla se společnostmi Samsung a Renesas v období od 24. září 2003 do 31. března 2005. Navrhovatelce tak byla přičtena odpovědnost za dotčené protiprávní jednání pouze na základě jedenácti dvoustranných kontaktů, které jsou vůči ní konstatovány ve sporném rozhodnutí a které zpochybnila u Tribunálu.
- 201 Komise při výpočtu pokuty zohlednila tuto omezenou účast navrhovatelky na dotčeném protiprávním jednání tím, že jí poskytla snížení o 20 % na základě polehčujících okolností, přičemž uplatnila koeficient závažnosti 16 % totožný pro všechny účastníky dotčeného protiprávního jednání.

- 202 Dále ze znění žaloby jednoznačně vyplývá, že se navrhovatelka domáhala nejen zrušení sporného rozhodnutí v rozsahu, v němž se jí týká, ale podpůrně také snížení částky pokuty, která jí byla uložena. V tomto ohledu je kromě toho třeba uvést, že na jednání před Soudním dvorem Komise vzala zpět svou argumentaci, že se navrhovatelka nedomáhala toho, aby Tribunál vykonal svou pravomoc soudního přezkumu v plné jurisdikci.
- 203 Svými důvody kasačního opravného prostředku uplatněnými u Tribunálu navrhovatelka zejména zpochybnila posouzení, která Komise provedla ohledně každého z jedenácti dvoustranných kontaktů, které jsou vůči navrhovatelce uplatňovány, a kritizovala výpočet částky pokuty, která jí byla uložena, co se týče jak 16% koeficientu závažnosti, tak snížení o 20% přiznaného na základě polehčujících okolností.
- 204 Z toho vyplývá, že navrhovatelka svou argumentací uvedenou v žalobě vyzvala Tribunál, aby přezkoumal její skutečnou účast na dotčeném protiprávním jednání a případně přesný rozsah této účasti. V souladu s judikaturou citovanou v bodě 195 tohoto rozsudku a vzhledem k chování navrhovatelky mohla být přitom tato argumentace relevantní pro posouzení přiměřenosti částky pokuty, která byla navrhovatelce uložena s ohledem na protiprávní jednání, kterého se dopustila.
- 205 Třebaže totiž Tribunál není povinen pro účely posouzení závažnosti protiprávního jednání navrhovatelky a stanovení částky pokuty vycházet z přesného počtu dvoustranných kontaktů uplatňovaných vůči navrhovatelce, může se nicméně jednat o skutečnost, která je z několika dalších skutečností relevantní (obdobně viz rozsudky ze dne 25. ledna 2007, *Dalmine v. Komise*, C-407/04 P, EU:C:2007:53, bod 132, a ze dne 14. října 2010, *Deutsche Telekom v. Komise*, C-280/08 P, EU:C:2010:603, bod 277).
- 206 Za těchto okolností Tribunál nemohl, aniž porušil rozsah své pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci, neodpovědět na argument uplatněný navrhovatelkou, podle kterého Komise porušila zásadu proporcionality tím, že stanovila částku uložené pokuty, aniž zohlednila omezený počet kontaktů, na kterých se navrhovatelka podílela. Tento závěr platí tím spíše, že se Tribunál v projednávané věci spokojil s posouzením pěti z jedenácti kontaktů konstatovaných ve sporném rozhodnutí, přičemž neodpověděl na otázku, zda Komise prokázala existenci šesti dalších kontaktů uplatňovaných vůči navrhovatelce v tomto rozhodnutí.
- 207 V rozsahu, v němž Tribunál v napadeném rozsudku nepřezkoumal přiměřenost částky pokuty uložené ve vztahu k počtu kontaktů uplatňovaných vůči navrhovatelce, a v němž ani neuvedl důvody, proč takový přezkum neprovedl, se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení.
- 208 Toto posouzení není argumenty Komise zpochybněno.
- 209 Je pravda, jak připomněl Tribunál v bodě 269 napadeného rozsudku, že podíl celkového obratu pocházejícího z prodeje výrobků, ve vztahu k nimž došlo k protiprávnímu jednání, nejlépe odráží hospodářský význam tohoto protiprávního jednání (rozsudek ze dne 23. dubna 2015, *LG Display a LG Display Taiwan v. Komise*, C-227/14 P, EU:C:2015:258, bod 55), takže skutečnost, že obrat navrhovatelky je významnější než obraty dalších sankcionovaných podniků, může odůvodnit to, že v projednávané věci byla navrhovatelce uložena vyšší pokuta.
- 210 Dále podle judikatury Soudního dvora platí, že s ohledem na bod 23 pokynů z roku 2006, je koeficient závažnosti protiprávního jednání ve výši 16% odůvodnitelný již samotnou povahou dotčeného protiprávního jednání, protože toto protiprávní jednání patří, jak Tribunál uvedl, mezi nejzávažnější omezení hospodářské soutěže ve smyslu uvedeného bodu 23 a taková sazba odpovídá nejnižší sazbě v rámci stupnice sankcí stanovené pro taková protiprávní jednání v těchto pokynech (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. ledna 2017, *Aloys F. Dornbracht v. Komise*, C-604/13 P, EU:C:2017:45, bod 75).

- 211 Uvedené skutečnosti a judikatura citovaná v bodech 209 a 210 tohoto rozsudku však nejsou s to samy o sobě odůvodnit skutečnost, že se Tribunál za okolností projednávaného případu vzdal přezkumu adekvátnosti částky pokuty ve vztahu k počtu kontaktů, které vůči navrhovatelce uplatňoval. Takový přezkum byl totiž nezbytný zejména k posouzení otázky, zda omezený počet těchto kontaktů neodůvodňoval snížení částky pokuty uložené navrhovatelce o více než jen 20 %, kteréžto snížení jí bylo přiznáno na základě polehčujících okolností.
- 212 Je pravda, že Soudní dvůr již rozhodl, že není nezbytné automaticky přiznat další snížení za každou polehčující okolnost tvrzenou navrhovatelkou, a to i tehdy, že je odůvodněná, za předpokladu, že celková analýza zohledňující všechny relevantní okolnosti vede k určení přiměřenosti částky pokuty uložené Komisí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. prosince 2013, Caffaro v. Komise, C-447/11 P, nezveřejněný, EU:C:2013:797, body 103 a 104).
- 213 V projednávaném případě přitom taková celková analýza zohledňující všechny relevantní okolnosti v napadeném rozsudku chybí, jelikož Tribunál nepřezkoumal přiměřenost pokuty ve vztahu k počtu kontaktů uplatňovaných vůči navrhovatelce.
- 214 Na druhém místě je třeba argumenty navrhovatelky týkající se zohlednění jejich příjmů z čipů pro jiné káty z důvodů uvedených v bodech 104 až 109 a 139 tohoto rozsudku odmítnout.
- 215 První částí prvního důvodu kasačního opravného prostředku a třetímu důvodu kasačního opravného prostředku je tudíž třeba vyhovět v rozsahu, v němž navrhovatelka vytýká Tribunálu, že při posouzení částky pokuty nezohlednil počet kontaktů, které vůči ní uplatňoval, a ve zbývajících částech je třeba první část prvního důvodu kasačního opravného prostředku a třetí důvod kasačního opravného prostředku zamítnout.

VI. K částečnému zrušení napadeného rozsudku

- 216 Z výše uvedeného vyplývá, že napadený rozsudek je stížen nesprávným právním posouzením, pokud jde o výkon pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci ze strany Tribunálu.
- 217 Za těchto okolností je třeba zrušit napadený rozsudek v rozsahu, v němž Tribunál odmítl podpůrný návrh navrhovatelky znějící na snížení částky pokuty, kterou jí Komise uložila, a ve zbývajících částech je třeba kasační opravný prostředek zamítnout.

VII. Ke sporu v prvním stupni

- 218 V souladu s čl. 61 prvním pododstavcem statutu Soudního dvora Evropské unie zruší-li Soudní dvůr rozhodnutí Tribunálu, může vydat sám konečné rozhodnutí ve věci, pokud to soudní řízení dovoluje.
- 219 V projednávané věci tomu tak však není.
- 220 Je totiž nesporné, že přezkum návrhu, kterým se navrhovatelka domáhala snížení částky pokuty, která jí byla uložena sporným rozhodnutím, může mít za následek posouzení skutkového stavu týkajícího se převážně dvoustranných kontaktů, které navrhovatelka zpochybňuje v rámci třetí části třetího žalobního důvodu předloženého Tribunálu a které nebyly posouzeny ze strany Tribunálu a nebyly plně projednány před Soudním dvorem.
- 221 Proto je třeba vrátit věc k projednání Tribunálu, aby posoudil přiměřenost částky pokuty uložené ve vztahu k počtu kontaktů uplatňovaných vůči navrhovatelce, a případně aby přezkoumal, zda Komise prokázala existenci šesti kontaktů, ke kterým se Tribunál nevyjádřil.

VIII. K nákladům řízení

222 Vzhledem k tomu, že se věc vrací zpět Tribunálu, je třeba stanovit, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

- 1) **Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 15. prosince 2016, Infineon Technologies v. Komise (T-758/14, nezveřejněný, EU:T:2016:737), se zrušuje v rozsahu, v němž Tribunál zamítl podpůrný návrh společnosti Infineon Technologies AG znějící na snížení částky pokuty, kterou jí Evropská komise uložila.**
- 2) **Ve zbývající části se kasační opravný prostředek zamítá.**
- 3) **Věc se vrací zpět Tribunálu, aby ve světle šestého žalobního důvodu rozhodl o návrhu na snížení částky pokuty uložené společnosti Infineon Technologies AG.**
- 4) **O nákladech řízení bude rozhodnuto později.**

Podpisy.